

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VII legislatura

Any 2007

Núm. 6

Presidència de la Molt Honorable Sra. Maria Antònia Munar i Riutort

Sessió celebrada dia 25 de setembre del 2007

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) **RGE núm. 1963/07**, de l'Hble. Diputada Sra. Esperança Marí i Mayans, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a situació economicofinancera. 130
  - 2) **RGE núm. 1975/07**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Llauger i Rosselló, del Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, relativa a creació de la Direcció General de Transport Aeri i Marítim. 131
  - 3) **RGE núm. 1980/07**, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Carretero i Niembro, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a actuacions a l'àmbit de la reserva de la biosfera. 131
  - 4) **RGE núm. 1981/07**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Coll i Canyelles, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a setmana de mobilitat. 132
  - 5) **RGE núm. 1982/07**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Garcias i Simón, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a reobertura de la línia ferroviària Manacor-Artà. 132
  - 6) **RGE núm. 1983/07**, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Maria Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a infraestructures educatives a Eivissa. (**Decaiguda**) 133
-
-

- 7) **RGE núm. 1989/07**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Pastor i Cabrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a manteniment de les modalitats lingüístiques a IB3. 133
- 8) **RGE núm. 1991/07**, de l'Hble. Diputada Sra. Assumpta Vinent i Barceló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a ubicació de l'Escola d'Hoteleria de Menorca. 134
- 9) **RGE núm. 1984/07**, de l'Hble. Diputat Sr. Bartomeu Vicens i Mir, del Grup Parlamentari Unió Mallorquina, relativa a situació de les ARI de Balears. (Ajornada). 135
- 10) **RGE núm. 1990/07**, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Jesús Fiol i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a incidents a l'IES Madina Mayurqa. 135
- 11) **RGE núm. 1992/07**, de l'Hble. Diputada Sra. Carme Castro i Gandasegui, del Grup Parlamentari Popular, relativa a assistència socio sanitària a Eivissa. 136
- 12) **RGE núm. 1987/07**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Rosa Estaràs i Ferragut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a declaracions de la ministra de Foment al Senat. 137
- 13) **RGE núm. 1988/07**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Rosa Estaràs i Ferragut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a presidència de les comissions permanents legislatives. 138
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 1703/07**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a futur del nou hospital de referència de la comunitat autònoma de les Illes Balears. Urgència. 140

III. PROPOSICIONS NO DE LLEI:

- 1) **RGE núm. 1689/07**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a prevenció del càncer de cèrvix. 148
- 2) **RGE núm. 1773/07**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a I Pla de participació ciutadana. 152
- 3) **RGE núm. 1775/07**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a supressió de barreres arquitectòniques en els edificis i instal·lacions públiques. 157

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyores i senyors diputats. El primer punt de l'ordre del dia consisteix en el debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta davant el plenari.

I.1) Pregunta RGE núm. 1963/07, de l'Hble. Diputada Sra. Esperança Marí i Mayans, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a situació econòmicofinancera.

Per formular la primera, relativa a la situació econòmicofinancera de l'administració autonòmica de les Illes Balears té la paraula la Sra. Esperança Marí i Mayans.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Des del canvi de govern hem vist amb preocupació les notícies aparegudes públicament a les Balears entorn a l'herència econòmica deixada per l'anterior govern de les Illes Balears. Sabem que han començat auditories per saber quina és aquesta situació i que les primeres noves sobre l'assumpte no són especialment tranquil·litzadores.

A principi de legislatura apareixia la notícia que el Govern de les Balears trobava un deute de 1.700 milions d'euros. Noves més recents diuen que el deute se situa en més de 1.800

milions. En aquest sentit consideram necessari estar informats sobre la situació econòmicofinancera en què es troba en el seu punt de partida el nou govern de les Illes Balears.

Per tant, quina és la situació econòmicofinancera de l'administració autonòmica de les Illes Balears?

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Marí. Té la paraula el representant del Govern.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Carles Manera i Erbina):

Bon dia senyores i senyors diputats. Sra. Diputada, la situació econòmicofinancera de la comunitat autònoma és altament preocupant amb les xifres que tenim en aquests moments. La situació és molt complicada, molt difícil, i som generós amb aquesta qualificació, des del moment en què ens situam en un volum de deute global que frega els 3.000 milions d'euros comptant les empreses públiques. Això obeeix a una gestió molt deficient per part de l'anterior govern, una gestió pressupostària molt expansiva i que va afectar de forma prioritària les empreses públiques. Hi ha casos molt concrets que a poc a poc s'aniran coneixent, la Fundació Illesport, el cas

del Palma Arena, etc., consorcis que són auditats pel Govern per donar una dimensió més acurada de la situació.

En síntesi, la situació, l'estat en el qual ens hem trobat els comptes públiques és altament preocupant.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies. Vol fer ús de la paraula l'autora de la pregunta? Moltes gràcies.

I.2) Pregunta RGE núm. 1975/07, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Llauger i Rosselló, del Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, relativa a creació de la Direcció General de Transport Aeri i Marítim.

Passam a la pregunta següent, del Sr. Miquel Àngel Llauger i Rosselló del BLOC per Mallorca i PSM-Verds. Sr. Llauger, té la paraula.

EL SR. LLAUGER I ROSSELLÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. La pregunta es refereix a la creació de la nova Direcció General de Transport Marítim i Aeri. Voldríem saber de part del representant del Govern en aquesta matèria quins han estat els criteris motiu de la creació d'aquesta nova direcció general?

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Llauger. Té la paraula el representant del Govern.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Gabriel Vicens i Mir):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, com sap bé vostè els aeroports i les connexions aèries són uns dels principals motors econòmics dels territoris, sobretot si aquests territoris són insulars i estan basats en una economia turística, com la nostra. Per tant, aquest govern ha d'atendre tot un seguit de temes que consideram estratègics i que són bàsicament vetllar perquè hi hagi unes connexions aèries i marítimes de qualitat i amb freqüències adequades entre les illes i també entre les illes i la península. Per tant, això també implica la valoració i el seguiment de la declaració d'obligacions de servei públic.

Després, tenim temes importants, com per exemple l'assumpció de competències que tenim en exclusivitat, però que no s'han materialitzat en aeroports i heliports no qualificats d'interès general i també els esportius. Per altra banda, vostès ja saben que hi ha una reivindicació històrica per tenir veu i decisió pròpia en el nostre sistema d'aeroports.

Consideram que aquests punts que acab de dir i d'altres, justifiquen plenament la possibilitat de fer una direcció general nova. De fet, el que m'estranya és que la legislatura passada no hi hagués cap òrgan administratiu i polític per poder assumir aquest tipus de competències, aquests temes.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Vicens. Vol fer ús de la paraula el Sr. Llauger? No.

I.3) Pregunta RGE núm. 1980/07, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Carretero i Niembro, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a actuacions a l'àmbit de la reserva de la biosfera.

Passam doncs a la següent pregunta, número tres, que formula el Sr. Josep Carretero i Niembro.

EL SR. CARRETERO I NIEMBRO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Hem pogut veure que la nova redacció del marc nacional de desenvolupament rural preveu per primera vegada -més concretament el de la modificació de dia 2 d'agost- la possibilitat de potenciar actuacions a l'àmbit de la Reserva de la Biosfera. La qual cosa obre un marge d'actuacions que poden afavorir Menorca, bàsicament dins l'àmbit rural i que poden ajudar més a omplir de contingut aquest títol que té Menorca, Reserva de la Biosfera, i que a tots els menorquins ens ompl d'orgull.

És per tot açò que li preguntam a la consellera d'Agricultura i Pesca el fet que la nova redacció del marc nacional de desenvolupament rural prevegi la possibilitat de potenciar actuacions a l'àmbit de la Reserva de la Biosfera.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Té la paraula la Sra. Amer.

LA SRA. CONSELLERA D'AGRICULTURA I PESCA (Mercè Amer i Riera):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, els canvis produïts en el Pla de desenvolupament rural, més conegut com a PDR de les Illes Balears, permeten defensar millor les propostes de l'actual govern, especialment en temes mediambientals. La nova gestió dels marcs nacionals de dia 2 d'agost del 2007, entre altres canvis produïts, potencien la figura de la Reserva de la Biosfera en particular, però també més en general les àrees de la Xarxa Natura 2000.

Per altra part, també tenim el Consell de Menorca que havia mantingut la proposta d'actuar dins el marc del PDR a l'entorn de Menorca com a Reserva de la Biosfera. Concretament dins aquestes actuacions incloses a l'Eix 2 d'aquest pla de desenvolupament rural hi són presents les mesures agroambientals. En concret són els punts 216, ajudes a inversions agràries no productives, i 227, ajudes a les inversions forestals no productives.

Per tant, la revisió duita a terme per l'actual equip de la conselleria ha permès orientar el PDR 2007-2013 en el context de la biodiversitat, reflectits, com deia, a l'Eix 2 que contempla també altres mesures agroambientals, que puguin afectar el paisatge rural, l'entorn de l'olivera, especialment a la Serra de

Tramuntana, agricultura ecològica integrada, protecció de varietats agrícoles autòctones.

En tot cas també vull comentar al Sr. Diputat que aquest pla de desenvolupament rural contempla com a eix prioritari i pressupostari (...) de mesures agrícoles que afecten la incorporació de joves, millora de les explotacions o també millores d'infraestructures, que és la part més important econòmicament d'aquest PDR.

Queden, per altra part, els eixos 3 i 4 que són gestionats bàsicament pels grups d'acció local de Mallorca, de Menorca, d'Eivissa amb la metodologia Leader i que s'aplicaran evidentment de forma consensuada amb els consells insulars respectius.

Per acabar, he de dir que la valoració, així com em demanava, és positiva del marc nacional i, per tant, també d'aquest PDR de les Illes Balears que inclou la consideració de Menorca com a Reserva de la Biosfera.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Amer.

I.4) Pregunta RGE núm. 1981/07, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Coll i Canyelles, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a setmana de mobilitat.

Passam a la següent pregunta. Té la paraula el Sr. Miquel Àngel Coll i Canyelles.

EL SR. COLL I CANYELLES:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. La meua pregunta va dirigida a l'Hble. Conseller de Mobilitat i Ordenació del Territori. Voldria saber quins són els objectius que s'ha marcat la Setmana de la Mobilitat, organitzada i coordinada per la conselleria que vostè representa.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Té la paraula el representant del Govern.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Gabriel Vicens i Mir):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, com sap vostè la Conselleria de Mobilitat i l'actual govern tenen la vocació i el compromís ferm de potenciar el transport públic i fer un canvi de model de mobilitat, enormement desequilibrat a les Illes Balears.

Bé, enguany per primera vegada a la comunitat hem ajudat a organitzar, perquè això evidentment és una iniciativa europea, la Setmana Europea de Mobilitat i ho hem fet en dos grans àmbits. Per una banda, les activitats pròpies organitzades des de la mateixa conselleria, ja siguin taules rodones, sortides amb transport públic, documentals, gratuïtat en determinats transports, etc. I, per altra banda, impulsar i donar suport tècnic

i econòmic a tots aquells ajuntaments que han volgut col·laborar directament amb aquesta iniciativa europea. Al final han estat deu ajuntaments, inclòs l'Ajuntament de Palma, que han organitzat molts d'actes i moltes activitats.

En principi, per tant, els objectius són senzillament sensibilitzar els ciutadans sobre la importància del transport públic i el transport responsable. I intentar que des de l'àmbit municipal es facin activitats en aquest sentit, en aquesta matèria, però sobretot que s'arribi a mesures concretes i permanents que ajudin a anar en aquesta direcció.

En definitiva, Sr. Diputat, la Setmana de Mobilitat senzillament el que cerca és conscienciar l'opinió pública. I en principi tendrem durant tots aquests anys possibilitat de poder organitzar aquesta setmana fins i tot de manera més intensa.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Vicens. Vol fer ús de la paraula l'autor de la pregunta? No.

I.5) Pregunta RGE núm. 1982/07, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Garcias i Simón, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a reobertura de la línia ferroviària Manacor-Artà.

Passam a la següent, la cinquena. Té la paraula el Sr. Antoni Garcias i Simón del Grup Parlamentari Socialista.

EL SR. GARCÍAS I SIMÓN:

Gràcies, Sra. Presidenta. La meua pregunta també va dirigida al conseller de Mobilitat, semblarà reiteratiu i que li donam molt de protagonisme, però el té. Clarament el Govern aposta pel transport públic. Jo em deman sobre la reobertura de la línia Manacor-Artà. Quines són les directrius tècniques que pensa donar per a la reobertura d'aquesta línia?

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies. Sr. Vicens, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Gabriel Vicens i Mir):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, abans de contestar-li la pregunta, permeti'm informar-lo d'alguns aspectes que segurament ja coneix, però que cal destacar-los. En primer lloc, de Manacor a Artà hi ha via existent, en principi es pot aprofitar l'antic traçat i possiblement recuperar les estacions que hi ha a tots els pobles d'allà on passa aquest traçat antic. El que passa és que aquest traçat és llarg, té devers 30 quilòmetres. Per altra banda, els batles dels municipis de Llevant, Sant Llorenç, Son Servera i Artà, ens han demanat expressament el desig de recuperar el traçat antic i també dins les possibilitats que hi hagi de les estacions existents. D'altra banda, el batle de Manacor ha demanat a aquesta conselleria que com a primera opció se soterrin les vies i, d'acord amb la seva informació, sembla que hi ha un cert consens polític en aquest sentit a la ciutat de Manacor. Un estudi de mobilitat, per

altra banda, dels municipis de Llevant que va fer Serveis Ferroviaris fa alguns anys, determina que el 75% dels desplaçaments que es fan des dels municipis de Llevant cap a Manacor són un 75%. En canvi, just un 25% suposen els que es fan des d'aquests municipis cap a Palma.

Bé, tenint en compte tot això i tenint en compte que els tècnics diuen que hi ha un trajecte directe amb màquines diesel des d'Artà, o fins i tot Cala Rajada, que ho estam estudiant, cap a Palma probablement duraria molt més de dues hores i hi hauria problemes de la capacitat de les màquines, de la seva autonomia i evidentment no es podria electrificar tota la línia si es fes d'aquesta manera, ens hem plantejat tot un seguit de criteris per començar a redactar el projecte. Aquests criteris són els següents: plantejar un tren totalment independent de l'actual tren que fa Palma-Manacor; que tenguí la via electrificada, és a dir, que pugui donar ja el servei electrificat; que serveixi sempre que sigui possible el traçat antic i recuperi les estacions que siguin viables; i, si és tècnicament viable tot això, en principi es farà d'aquesta manera i el soterrament a Manacor. Els tècnics tendran la paraula quan es faci el projecte, però en principi els criteris són aquests.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Vicens. Vol fer ús de la paraula l'autor de la pregunta? No.

I.6) Pregunta RGE núm. 1983/07, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Maria Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a infraestructures educatives a Eivissa.

Passam a la següent. La formula el Sr. Josep Costa i Serra.

El diputat no hi és. Decau la pregunta.

I.7) Pregunta RGE núm. 1989/07, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Pastor i Cabrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a manteniment de les modalitats lingüístiques a IB3.

Passarem a la número 7. Té la paraula el Sr. Antoni Pastor i Cabrer.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Gràcies, Sra. Presidenta. Donaria per formulada la pregunta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Pastor. Sr. Moragues, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Albert Moragues i Gomila):

Gràcies, Sra. Presidenta. Com no pot ser d'altra manera, el Govern té intenció i voluntat de fer complir la Llei de normalització lingüística, val la pena recordar que és una llei aprovada l'any 1986. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies. Sr. Pastor, té la paraula.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, l'Estatut passa per damunt la Llei de normalització lingüística. Si vostè llegeix el títol VI, article 90, diu: "els mitjans de comunicació vetllaran pel compliment del model lingüístic previst a l'Estatut d'Autonomia". Si vostè agafa l'Estatut també podrà llegir a l'article 35 del títol I que els poders públics de la comunitat autònoma vetllaran per les modalitats insulars del català de Mallorca, de Menorca, d'Eivissa i de Formentera, i que seran objecte d'estudi i de protecció. Agafi l'Estatut i se'n temerà que vostè no vol complir l'Estatut d'Autonomia.

En primer lloc, li demanam que compleixi l'Estatut. En segon lloc, demanam a aquest govern que no utilitzi la llengua com a element de confrontació. Permeti que les distintes illes, que els distints ciutadans puguin gaudir d'aquesta riquesa que té el nostre català: les modalitats insulars. Crec que és una gran riquesa i tots els ciutadans d'aquesta comunitat en volem gaudir.

Demanam a aquest govern que no s'apropriï d'una cosa tan important com és la nostra llengua. La nostra llengua, senyores i senyors diputats, no és patrimoni d'uns quants, és patrimoni de tots, i aquest govern, a part d'utilitzar-la com a element de confrontació, cosa que la perjudica, se'n vol apropiat per posar bons i dolents. Aquí, Sr. Conseller, no hi ha bons ni dolents.

En primer lloc, compleixi l'Estatut, llegeixi-se'l, compleixi l'Estatut i després protegeixi la nostra llengua. Si vostè vol fer això, trobarà el nostre grup. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Pastor.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Albert Moragues i Gomila):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, cregui'm, el Govern coneix l'Estatut, vol fer complir l'Estatut i vol fer complir les lleis. L'Estatut, com és natural, tindrà conseqüències modificant les lleis que pertoquin i que aquest parlament posarà damunt la taula. Mentre no s'hagin modificat les lleis, les lleis que hi ha vigents són les que són. La Llei de normalització lingüística també és obligació complir-la i açò és el que volem fer nosaltres.

I en el fons de la qüestió, Sr. Pastor, estam d'acord el Govern i l'oposició, tots els grups de la cambra. Ningú no vol utilitzar la llengua com a element de confrontació. Nosaltres no hi hem entrat mai en la confrontació. Jo entenc, i el Govern també, que la llengua és un vehicle d'enteniment, de cultura i d'educació, i aquí ens hi trobarà. Si realment vostè pensa açò, segur que ens trobarem enmig del terreny de joc sense cap tipus de confrontació. Però cregui'm, ho dubt, perquè la tradició del

Grup Popular no és precisament la defensa de la llengua com a vehicle de cultura d'aquesta comunitat, sinó de confrontació entre les comunitats insulars. Nosaltres volem protegir la llengua, les modalitats i estic segur que també vostès. Però vostès la utilitzen amb un plus de confrontació política i aquí no ens hi trobarà.

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies.

La pregunta número 9 crec que queda ajornada...

EL SR. VICENS I MIR:

Presidenta, la retirariem perquè el conseller ha avisat que no podia ser aquí.

LA SRA. VINENT I BARCELÓ:

Presidenta, hi ha la número 8 presentada.

I.8) Pregunta RGE núm. 1991/07, de l'Hble. Diputada Sra. Assumpta Vinent i Barceló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a ubicació de l'Escola d'Hoteleria de Menorca.

LA SRA. PRESIDENTA:

La número 8 és la de la Sra. Assumpta Vinent i Barceló. Té la paraula.

LA SRA. VINENT I BARCELÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Primer de tot, Sr. Conseller de Turisme, volia demanar, com que vostè va venir diverses vegades a Menorca i va considerar que no era prioritari construir una Escola d'Hoteleria a Ciutadella, tot i que surt dins l'acord programàtic firmat per sis partits polítics, crec que és necessari que vostè avui ens pugui donar una explicació de quines previsions té el Govern de les Illes Balears en relació amb la ubicació de la futura Escola d'Hoteleria a Menorca.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies. Té la paraula el representant del Govern.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Francesc Buils i Huguet):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, tal vegada no sé si em va entendre, no dic que no sigui prioritari. A allò que sí hem arribat en totes les converses que hem tengut amb els diferents sectors és que abans de parlar d'ubicació hem de parlar de continguts. I aquí hi haurà no només el Consell de Menorca i el sector privat, que crec que hi han de dir molt, sinó també conselleries com la d'Educació o Treball. Aquest va ser el fons

del meu discurs i aquesta és la resposta, abans d'ubicació parlem de continguts.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies. Vol fer ús de la paraula? Té la paraula la Sra. Vinent.

LA SRA. VINENT I BARCELÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Jo crec que vostè no es va explicar bé, l'únic que nosaltres entenem és que la presidenta del consell insular i tot el Partit Socialista han aprovat juntament amb el Partit Popular aquesta nova Escola d'Hoteleria a Menorca.

Ciutadella, com és de suposar i vostè ho sap molt bé, és el municipi més turístic, amb més places turístiques i ells han estat àgils, tenen uns terrenys que han posat a la disposició de la conselleria, fins i tot votat pels dos partits majoritaris a l'ajuntament i un de minoritari, UPCM.

Jo entenc que dins el programa d'Unió Mallorquina açò no hi era. Per tant, puc considerar que açò sigui difícil d'entendre. Per tant, entenc que vostè no ho considerin prioritari. Però sí que tots defensam que hi hagi professionalitat i qualitat en el servei. Fins i tot les cambres de comerç han sortit darrerament dient que l'hoteleria a Balears pateix un dèficit de 3.000 professionals d'alta qualificació. Per tant, creim que Menorca, que està prou tocada turísticament, és l'illa que va a la cua, és necessari i urgent decidir aquesta nova Escola d'Hoteleria, i tots hi estam d'acord. Per tant, tindrà el suport dels menorquins. I si Ciutadella ha estat àgil i han estat els primers que li han ofert i sabem que és el municipi amb més places turístiques i el que ha apostat més pel turisme, perquè fins i tot té unes oficines que han creat, Ciutadella Turisme, que vostè va visitar fa poc, crec que tot el que li ofereixin i que no hagi de costar doblers a la conselleria i a les butxaques de tots els ciutadans és bo.

Per tant, jo crec que és prioritària la construcció d'aquesta nova escola. Tal vegada per a vostè és més prioritari anar a Nova York amb els dimonis, però els menorquins necessitam que aquesta escola sigui una realitat.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Vol fer ús de la paraula Sr. Buils? Té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Francesc Buils i Huguet):

Gràcies, Sra. Presidenta. A mi no em fa cap vergonya botar amb els dimonis perquè me'n sent molt orgullós, i botaré tot el que faci falta. La cultura neix transversal i també ho pot ser dins el món del turisme.

Li vaig dir al Sr. Brondo el dia de la visita, de l'oportunitat del plenari del mateix dia, coincidint amb la meua visita, vaig poder visitar les instal·lacions. Nosaltres no li hem dit que no al Sr. Brondo, segurament és l'única petició que de fet encara no ha entrat a la conselleria, jo sé que hi ha un acord plenari, si

està registrada, fa poc temps. El que sí és clar és que aquesta era una promesa del Partit Popular de fa quatre anys i que en el seu moment no es va complir, que els tècnics de les conselleries de Turisme i Educació en el seu moment varen proposar posar-la al costat d'Alberg de la Banyeta. El passat director va admetre que era difícil el volum. Jo em pregunt si aquest és realment el problema que un d'Unió Mallorquina arribi, sent conseller de Turisme i parlem de continguts, perquè tal vegada estic d'acord amb el que vostè diu, que és imprescindible, però és imprescindible el model pactat amb el sector, amb l'Associació Hotelera, el Foment, la Fundació i les administracions. L'edifici per a la conselleria no serà problema i, evidentment, si podem fer-ho a un lloc que ens proporcioni algun ajuntament, en aquest cas el de Ciutadella, ho farem.

No dubti de la nostra intenció, tot i que en el programa d'Unió Mallorquina això no hi constés. No serà aquest el problema, Sra. Diputada.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies Sr. Buils.

I.9) Pregunta RGE núm. 1984/07, de l'Hble. Diputat Sr. Bartomeu Vicens i Mir, del Grup Parlamentari Unió Mallorquina, relativa a situació de les ARI de Balears.

La següent pregunta queda ajornada per a la propera sessió, atesa la sol·licitud presentada pel Govern.

I.10) Pregunta RGE núm. 1990/07, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Jesús Fiol i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a incidents a l'IES Madina Mayurqa.

La següent és la número 10 i la formula el Sr. Francesc Fiol i Amengual. Té la paraula.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sra. Consellera, el darrer dijous d'agost es va produir el procés anual d'adjudicació de places interines a l'IES Madina Mayurqa. Els esdeveniments que allà es produïren han concitat la unanimitat -i és difícil en el sector educatiu concitar la unanimitat- de sindicats, persones interessades, de mitjans de comunicació. Desgraciadament la unanimitat va ser en contra, ho dic per criticar. Aquesta adjudicació havia estat un menyspreu als professors interins, havia estat una forma de maltractar aquelles persones que varen haver d'estar fins les 3 de la matinada alguns d'ells, per aconseguir que es produís l'adjudicació.

Tot això es va fer amb l'excusa d'estalviar alguns doblers, cosa que sempre és lloable, però no crec que es pugui fer això a costa del tracte que mereixen els professors que formen part del grup interí, que és altíssim, 1.500 aproximadament que participaven en aquesta adjudicació. Per tant, se li ofereix ara a la consellera una bona ocasió per rectificar i per explicar si pensa en el curs següent organitzar d'una altra manera aquest procés, per ventura de la manera que s'organitzava abans o de

forma similar, intentant, en definitiva, que aquest sigui un procés còmode, normal i sense les tensions que es varen generar i que naturalment quan sentis els comentaris que es varen produir durant aquesta adjudicació t'arriben a posar els pèls de punta, i no reproduir aquí, per falta de temps, alguns dels comentaris -fins i tot alguns s'han publicat- que suscitaren aquestes convocatòries.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Fiol. Té la paraula la representant del Govern.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ I CULTURA (Bàrbara Galmés i Chicón):

Sra. Presidenta. Sr. Fiol, el procés d'adjudicació de places d'interins el varen iniciar els funcionaris que estaven com a desarborats, sense cap instrucció, durant el mes de juliol. El mes de juliol, abans d'entrar nosaltres al Govern, varen decidir que si algú no prenia la iniciativa no es podrien adjudicar les places. I varen decidir fer-ho al costat de la conselleria, ja que no tenien cap instrucció. De totes maneres hi ha hagut problemes, però per primera vegada s'han adjudicat les places de primària, totes, i el 98% de les de secundària abans de l'1 de setembre.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies. Vol fer ús de la paraula, Sr. Fiol?

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Gràcies, Sra. Presidenta. Vull dir que el que explica no és cert. Obra en el meu poder la carta que el mateix Govern va adreçar a l'Escola d'Hoteleria dient que enguany no es comptaria amb aquestes instal·lacions, tot i que ja s'havien contractat amb anterioritat aquests serveis. Per tant, hi va haver una decisió, això és innegable, una decisió política que va ser fer a l'IES Madina Mayurqa aquestes oposicions, aquesta adscripció de places d'interins.

Això és una decisió. I aquesta decisió que va prendre vostè o el Sr. Coll, com a director de personal, és una decisió que jo crec equivocada, per ventura va generar un estalvi, encara que han tengut doblers per gastar en altres coses, naturalment. El que no es pot acceptar, jo li deman que expliqui que això no es pot acceptar i que no tornarà passar, li deman que ho digui dins aquest parlament, que es tracti d'aquesta manera els professors interins, que se'ls tengui de qualsevol manera, a unes instal·lacions inadequades per rebre 1.500 persones durant un dia. Algun d'ells varen haver d'esperar fins a les 3 del matí, els serveis estaven desbordats, la gent no cabia al *hall*, feia una calor insuportable, en un moment on precisament s'han de prendre decisions sobre la vida professional d'una persona que necessiten una certa tranquil·litat i una certa pau. Això no es va produir, es varen produir moltes escenes de tensió, ho sap perfectament vostè.

Jo el que he fet mitjançant aquesta pregunta és subratllar aquesta situació negativa i convidar-la que rectifiqui. No cal que vagi a l'Escola d'Hoteleria, pot anar a molts altres llocs, però planifiqui bé aquesta adjudicació d'interins, organitzi-la

bé. I no digui que s'havien de prendre decisions. Naturalment que se n'havien de prendre, però aquesta ja estava encaminada. Vostè podrà dir, té una darrera intervenció que jo no podré replicar, que això tenia un elevat cost, etc. Insistesc que pot plantejar els temes així, però per altres qüestions sí que han tengut doblers, com per posar anuncis a pàgina plena al *Diari de Menorca*.

Per tant, Sra. Consellera, li vull fer veure que és molt important que els professors, que els interins tinguin el tractament que mereixen i tinguin el respecte que mereixen, i hi ha unanimitat que respecte d'aquesta ocasió no va ser així. Per tant, jo la convid a rectificar i la convid a explicar aquí, per favor, si vol, no que tothom ha tengut la seva plaça, només faltaria que no tothom tengués la plaça que li correspon, naturalment que tothom té la seva plaça, però que aquest procés es produirà en uns termes de major justícia, de major comoditat per als professors, que naturalment és el que es mereixen.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Fiol. Té la paraula...

(Petit aldarull a la sala)

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ I CULTURA (Bàrbara Galmés i Chicón):

Sra. Presidenta, Sr. Fiol, estic totalment d'acord en el fet que les condicions d'adjudicació de places d'interins s'hauria d'haver fet en condicions adequades. Aquesta..., el centre és un centre públic, és un centre que està devora la conselleria; que els centres públics no estiguin en les condicions adequades i que han de rebre molta gent?, ho sabem però...

(Remor de veus)

Però bé, la qüestió no és aquesta. La inversió en l'Escola d'Hostaleria ens va semblar caríssima, i potser si no haguéssim invertit en la maqueta del Sr. Caltrava tendríem 200 milions d'euros per poder...

(Més remor de veus)

...haver llogat l'Escola d'Hostaleria i una altra. No m'ho compari amb un anunci que ja esbrinaré.

I, per altra banda, el que també trob que s'hauria d'haver preocupat en la seva època és de habilitar un sistema informàtic més adequat que el que s'utilitza, que és el que havíem utilitzat tota la vida per un increment increïble de professorat.

De totes maneres no es preocupi, que l'any que ve -he parlat amb la rectora de la Universitat- tenim garantit un espai en bones condicions i no pensi que no tinc cap consideració, no tenim cap consideració als interins. Ens vàrem trobar un procés iniciat i no es tornarà a repetir, quedi tranquil, Sr. Fiol.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies.

I.11) Pregunta RGE núm. 1992/07, de l'Hble. Diputada Sra. Carme Castro i Gandasegui, del Grup Parlamentari Popular, relativa a assistència socio sanitària a Eivissa.

La següent pregunta és la número 11, i la formula la Sra. Carmen Castro. Té la paraula.

LA SRA. CASTRO I GANDASEGUI:

Gràcies, Sra. Presidenta. En el darrer plenari el Sr. Conseller de Sanitat ens va anunciar la futura construcció d'un nou hospital a l'illa d'Eivissa. A pesar que li ho vam preguntar, no ens va aclarir quin seria l'ús de l'actual hospital de Can Misses, i donat que els pacients socio sanitaris ocupen un gran nombre de llits i la majoria suposen ingressos de llarga duració, creiem que és necessari un centre exclusivament socio sanitari, per la qual cosa li preguntem si el Govern té previst dedicar l'actual hospital de Can Misses, a Eivissa, a assistència socio sanitària una vegada construït el nou hospital d'Eivissa.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Castro. Té la paraula el representant del Govern.

EL SR. CONSELLER DE SALUT I CONSUM (Vicenç Thomàs i Mulet):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Moltes gràcies, Sra. Diputada. Ja vaig dir la setmana passada que l'Hospital de Can Misses ha complit 20 anys, és un hospital que necessita modernitzar, revisar, que s'ha quedat petit per un creixement demogràfic i que necessita una adequació tecnològica. Ja li vaig dir que per donar respostes a aquestes necessitats treballàvem en dues línies: una de mesures urgents, bàsicament en temes de quiròfans, nous llits i l'àrea d'urgències; i una altra amb un projecte de nou hospital.

Aquest nou hospital es farà al costat de Can Misses i podrem convertir-ho en un complex hospitalari. Això ens permetrà, a més de tenir un nou edifici, aprofitar instal·lacions actuals, remodelades i modernitzades, per desenvolupar activitats sanitàries i disposar també per a usos socio sanitaris. Per això adequadament s'ha de fer quan tinguem un pla funcional i d'acord amb el Pla socio sanitari de les Illes Balears.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Thomàs. Vol fer ús de la paraula qui ha formulat la pregunta?

LA SRA. CASTRO I GANDASEGUI:

Gràcies, Sra. Presidenta. Entenc de la seva resposta que sí hi haurà llits socio sanitaris a l'Hospital de Can Misses una vegada construït el nou hospital. Nosaltres el que volem és

conèixer la seva voluntat política en aquest tema. Ja sabem que farà un pla, ja ens ho va dir, i esperem que el tema no s'allargui massa.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies. Sr. Thomàs, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE SALUT I CONSUM (Vicenç Thomàs i Mulet):

Sra. Presidenta, Sra. Diputada, no acab d'entendre aquest interès tan instantani pels problemes sanitaris de l'illa d'Eivissa. Han tengut quatre anys per governar i per prendre decisions. Molt poc han fet per les instal·lacions hospitalàries d'Eivissa, per no dir...

(Remor de veus)

Molt poc han fet per les instal·lacions hospitalàries d'Eivissa i molt poc han fet per les instal·lacions socio sanitàries, que l'única important a Cas Serres, gestionada pel Consell Insular d'Eivissa.

Hi ha hagut un creixement important demogràfic, hi ha una esperança de vida, hi ha un major augment de patologies cròniques, i nosaltres el que volem fer és treballar en aquest sentit. Nosaltres avançarem -ja li ho vaig dir-, hem començat la feina, estam fent els estudis pertinents i en el seu moment determinarem els usos de la nova instal·lació hospitalària i quin ús donam a la instal·lació actual. Per això és necessari tenir uns estudis de necessitats, un pla funcional i fer les coses com toca. En el seu moment vostès veuran els resultats. Pot estar segura que en acabar aquesta legislatura el panorama en assistència sanitària i socio sanitària de l'illa d'Eivissa no tindrà res a veure amb el que vostès ens han deixat.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Thomàs.

(Alguns aplaudiments)

I.12) Pregunta RGE núm. 1987/07, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Rosa Estaràs i Ferragut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a declaracions de la ministra de Foment al Senat.

Passarem a la pregunta número 12, que formula la Sra. Rosa Estaràs. Sra. Estaràs, té la paraula.

LA SRA. ESTARÀS I FERRAGUT:

Gràcies, Sr. President. Deman al president del Govern si està d'acord amb les declaracions de la ministra de Foment del Govern d'Espanya, del govern de tots, allà on digué en el Senat: "*El Gobierno de España no ha apoyado en materia ferroviaria a las Islas Baleares en la pasada legislatura, que*

governaba Jaime Matas, porque no ha habido ninguna petición hasta que no se ha producido un cambio de gobierno y ha llegado el Sr. Antich".

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Estaràs. Té la paraula el representant del Govern. Sr. Antich té la paraula.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesc Antich i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Estaràs, jo l'únic que li puc dir d'aquells moments és que aquest president, que llavors era diputat en el Congrés dels Diputats, va fer feina -i vostè ho sap perquè hi hagués un conveni de tren, i així es va aconseguir a través d'una esmena als pressuposts que hi hagués 3 milions d'euros dins el 2007 per al tren, que jo crec que és la primera vegada, dins el que és la democràcia d'aquest petit país, que hi comença a haver algun euro per a temes de tren fora del que va ser la transferència.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Antich. Sra. Estaràs, vol fer ús de la paraula?

LA SRA. ESTARÀS I FERRAGUT:

Sí, gràcies. Sr. President, lament que l'escoltassin tan poquet. Hi havia hagut l'any 2004, quan governava el Sr. Aznar a Madrid i aquí el Sr. Jaume Matas, una proposició no de llei a instàncies del PSM perquè ens donassin el 2% en matèria ferroviària del pla estatal. Hi havia hagut també moltíssimes reunions; concretament jo havia tengut més de dotze reunions entre el secretari d'Estat i la ministra per demanar-los aquest conveni, i concretament el juny de l'any 2005 vostè i jo vàrem tenir una reunió i vàrem enviar a Madrid la proposta de conveni.

Des de l'any 2005 a l'any 2007 no ens vàrem rebre; ni tan sols no va tenir força vostè perquè rebessin el govern de tots, que en aquell moment era el govern que jo representava. Convindrà amb mi que el tarannà de la ministra ha fallat per la base, que ha menyspreat a vostè i a mi mateixa, a vostè com a cap de l'oposició i a mi com a representant legítima d'un govern, i que amb això va menysprear tots els ciutadans d'aquestes illes.

Si avui, amb dos anys de retard, el reben i a més tenim un conveni, ben arribat sia. Però, Sr. President, té tot el meu suport perquè no el menyspreïn. La disposició transitòria novena de l'Estatut d'Autonomia diu de manera inequívoca, maldament el conseller d'Economia cregui que és llegenda urbana, que han d'arribar 600 milions d'euros, la voltant, 550, 600 milions d'euros, a aquesta terra per poder dur endavant totes les inversions que marca l'Estatut en tant no es modifiqui la Llei de règim especial.

Apel a la seva sensibilitat com a president de tots, apel a la dignitat del poble balear, està en joc la dignitat del poble

baleàr, perquè els pressuposts generals de l'Estat que s'han presentat i que es presenten avui a les Corts Generals, al Congrés, no menysprein les Illes Balears, i ben igual que ho ha aconseguit Catalunya, el Sr. Montilla, i que ho ha aconseguit Andalusia, el Sr. Chaves, tindrà tot el suport perquè vostè no faci "entreguisme" al Sr. Zapatero i faci valer aquests vuit escons que nosaltres tenim al Congrés dels Diputats. Per això jo li don tot el nostre suport, i com que *el movimiento se demuestra andando* estic segura que vostè aconseguirà aquests 550, 600 milions d'euros, que no mendicam a ningú, que és exactament el que ens toca.

Tenguin el nostre suport, Sr. President, i confiï en vostè mateix amb aquest "xute" d'autoestima que li envia el Grup Popular.

Gràcies, Sra. Presidenta.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Estaràs. Sr. Antich, té la paraula.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesc Antich i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Estaràs. Si la dignitat es valora segons els doblers que rebem realment he de dir que la dignitat del govern Aznar en matèria de tren, la dignitat o la salvaguarda de la dignitat de les Illes Balears, era molt baixa, perquè mai no vàrem rebre cap partida, absolutament cap partida en temes de tren. Per tant la dignitat va començar a ser salvaguardada quan es posen aquests 3 milions d'euros per primera vegada dins aquest pressupost del 2007. Per tant començam a salvar la dignitat uns diferents, Sra. Estaràs, del partit que vostè representa.

Per altra banda li he de dir que efectivament estam recuperant el temps perdut. Miri, aquesta legislatura passada es va caracteritzar per una confrontació brutal d'aquest govern amb l'Administració de l'Estat. Nosaltres intentam que això no sigui així, i crec que els resultats acompanyen, perquè només duim dos mesos i busques de govern i el Consell de Ministres ja ha acordat un conveni de carreteres, ja hem recuperat aqueixa cosa que a vostès els fa tanta gràcia i tant de riure, els deutes que hi havia en matèria de residències, i ja tenim un acord firmat per als pròxims set anys, un acord que ja està acceptat, de 2.800 milions d'euros d'inversió en aquesta comunitat autònoma, que supera la proposta que vostès havien fet, que era de 2.500 milions d'euros.

Clar, ara ja no la supera perquè vostès van augmentat les propostes segons en tenen ganes; mai no hem vist un estudi seriós i concret que expliqui exactament què és allò que demana el Partit Popular en relació a aquest tema. Sí, sí, efectivament, *obras son amores*, i obres són que nosaltres ja tenim firmat aquests 2.800 milions d'euros. En aquests pressuposts aquesta comunitat autònoma ja serà la segona comunitat autònoma que puja més quant a pressuposts; aquest és el resultat.

Miri, Sra. Estaràs, farem molta feina per recuperar tant de temps perdut.

(*Alguns aplaudiments i petit aldarull*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Antich.

I.13) Pregunta RGE núm. 1988/07, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Rosa Estaràs i Ferragut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a presidència de les comissions permanents legislatives.

La següent pregunta, la número 13, la formula també la Sra. Maria Rosa Estaràs. Té la paraula.

LA SRA. ESTARÀS I FERRAGUT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. President, el Sr. Zapatero només pot comprometre el pressupost que és seu, el 2008; l'altre pot ser que no sigui del Sr. Zapatero. Per tant, compromisos, els del 2008.

Passem a la pregunta número 13, que és la que li formula la Sra. Portaveu del Grup Popular. Bé, no sé com he de començar.

El passat dia 18 de setembre..., i estic segura, Sr. President, que apel a la seva sensibilitat, que sé que la té; i a la seva capacitat de diàleg, que sé que la té; i a la seva capacitat de consens, que sé que la té; i a la seva capacitat de pacte, que sé que la té, perquè va utilitzar aquestes expressions devers catorze vegades en el seu discurs d'investidura, per dir-li que dia 18 de setembre, amb motiu de la constitució de les comissions, es trencava una forma de fer política que havia estat molt positiva per a tots els darrers vuit anys, una forma d'entendre la política per la qual el grup de l'oposició té i presideix una comissió, en aquest cas la d'Hisenda.

La pregunta que li faig és: per què es va trencar aquesta qüestió històrica, aquesta qüestió de consens, de pacte, i varen vetar Antònia Gener, la nostra cap de llista al Parlament per Menorca, perquè no presidís la Comissió d'Hisenda d'aquesta cambra com a única comissió de l'article 45.1 del Reglament d'aquesta cambra?

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Estaràs. Té la paraula el Sr. Antich.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesc Antich i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Estaràs. Esper que si vostès es veuen a governar, cosa que crec que no pot passar de cap de les maneres, el Govern d'Espanya no rombran aquests compromisos; si no expliqui-ho a la ciutadania.

Per altra banda li he de dir, quant a la pregunta concreta que em fa, que em pareix que no es bo per a aquest parlament que

no s'hagi pogut arribar a un acord, però tenc la impressió que vostès no han fet tots els esforços que caldria perquè aquest acord fos possible.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Antich. Sra. Estaràs, té la paraula.

LA SRA. ESTARÀS I FERRAGUT:

Sí, simplement es proposa al PP que proposi una persona. El Partit Popular proposa Antònia Gener i vostès la veten. Quin problema tenim en què Antònia Gener...?

Per cert, la Sra. Presidenta de Menorca va dir que no tenia experiència parlamentària, i el Sr. Diéguez també, però el senyor que presideix la comissió, del PSOE, Antoni Garcias, que jo sàpiga tampoc no ha estat diputat mai. O sigui que zero experiència parlamentària.

Simplement, Sr. President, crec que no són maneres de fer les coses. A Castella-La Manxa l'oposició té dues comissions; a Castella-Lleó en presideix una; en el Congrés i en el Senat, on vostè i jo tenim una experiència solvent, en presideix quatre en el Congrés i quatre en el Senat. Sincerament crec que no és una bona manera de donar contingut a la paraula consens.

Digui'm només una cosa: què ha guanyat vostès i nosaltres, què ha guanyat el Parlament, què ha guanyat la ciutadania vetant una persona que era cap de llista del Partit Popular a Menorca, que el Partit Popular és la que proposa unànimement, i simplement per un gest de debilitat de la presidenta del Consell Insular de Menorca vostès la veten? Veig que és una reacció irreflexiva, immadura i deslleial, i crec que una democràcia en convivència, avançada i de qualitat és una altra cosa.

Sr. President, nosaltres, els populars, estam oberts al diàleg, cregui'm. Són gent seriosa i crec que són gent sincerament sòlida i per això necessiten que vostè sigui un president que compleix la paraula donada, que sigui coherent, que sigui responsable i que sigui diligent. Fa falta, Sr. President, menys monopoli del poder per part de vostès i més democràcia. Crec que quan qualcú fa el que es va produir a la passada sessió parlamentària, on la Sra. Gener va ser vetada per presidir l'única comissió que tenia el Partit Popular -i, per cert, Sr. President, la Comissió del Reglament...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Estaràs...

LA SRA. ESTARÀS I FERRAGUT:

...monocolor, monocolor, crec que posa de relleu que vostè no creu en el consens i en el pacte. Rectifiqui, president, i tots li ho agraiem.

Gràcies, Sra. Presidenta.

(Petit aldarull a la sala)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Antich, té la paraula.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesc Antich i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Estaràs. Jo no em vull ficar molt dins una qüestió que és dels grups parlamentaris, però jo li vull recordar..., vostè em parla d'una tradició històrica, i jo li contaré la història.

La història és que per primera vegada passa això quan arriba un govern progressista en aquest parlament, perquè durant quatre legislatures...

(Aldarull a la sala)

...que havia governat el Partit Popular mai no s'havia donat participació a l'oposició.

(Remor de veus)

Per tant, Sra. Estaràs, nosaltres devem saber un poquet més que vostès com és que volíem fer o dur a terme aquesta situació, perquè vostès mai no havien tengut cap tipus de ganes que això fos així.

Miri, allò normal en aquests casos és que efectivament hi hagi un membre de l'oposició que presideixi aquesta comissió, però que hi hagi un acord entre els distints grups i que sigui una persona d'una relativa experiència, que és el que s'ha fet sempre. Va ser el Sr. Calbet en el seu moment i després va ser el Sr. Vicent Tur per part del Grup Socialista. Per tant, que hi hagi un acord.

Miri, nosaltres proposarem gent com el Sr. Huguet, o com el Sr. Cardona. Què tenen el Sr. Huguet o el Sr. Cardona?, per què els veten, el Sr. Huguet o el Sr. Cardona? Nosaltres el que volíem era intentar arribar a un acord.

(Continua la remor de veus)

Aquesta és la gran filosofia d'aquest tema: que hi hagi un membre de l'oposició, però per posar seny i sentit comú, no per fer coses rares. Punt.

(Aldarull a la sala)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies.

II. Interpel·lació RGE núm. 1703/07, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a futur del nou hospital de referència de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

A continuació passam al segon punt de l'ordre del dia, que consisteix en el debat de la interpel·lació presentada pel Grup Popular. En nom del Grup Popular té la paraula la Sra. Castillo per un temps de 10 minuts.

LA SRA. CASTILLO I FERRER:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, jo intentaré no fer coses rares i limitar-me a la interpel·lació sobre un tema d'actualitat, com és el futur del nou hospital de referència de la comunitat autònoma.

Sr. Conseller, poc elegant, per cert, a les preguntes parlamentàries, però ara sí que ens podem defensar i podem demostrar que vostè menteix però que no engana, sobretot quan es refereix a les inversions que s'han fet a Eivissa.

Però, bé, vull començar bé la intervenció constant davant d'aquesta cambra que quasi el 90% dels diputats que ocupen el seu escó, els diputats del Grup Parlamentari Popular, del Grup Parlamentari Socialista i del Grup Parlamentari d'Unió Mallorquina, estam a favor que continuïn les obres del nou hospital de referència a Son Espases. Estic convençuda, després d'haver sentit les distintes intervencions el dimarts passat que el 90% dels diputats que representam els ciutadans de les Illes Balears volem que continuï aquesta obra, i volem que d'aquí a tres anys, el 2010, estiguin enllestides les obres i que els ciutadans de les Illes Balears tinguin un nou hospital públic de referència a la comunitat. I hi estam d'acord perquè, malgrat el Partit Popular ha estat tot sol durant aquests darrers quatre anys, al final s'imposa el seny, com no pot ser d'una altra manera, i encara que vostès votassin en contra de continuar aquestes obres pràcticament -afortunadament per als ciutadans- tots estam a favor de la lògica, del sentit comú i del bé de tots els ciutadans de les Illes Balears.

Im'he d'explicar, perquè no només he tret aquesta deducció de les intervencions de dimarts passat. El nostre grup sempre ha pensat que Son Espases era i és encara el lloc adequat per construir el nou hospital de referència, i les mateixes raons que durant aquests quatre anys ha donat el Partit Popular ara resulta que són les mateixes conclusions a què ha arribat la comissió tècnica constituïda pel govern d'esquerres durant aquest estiu; senzillament és al·lucinant. Les mateixes raons que durant quatre anys ha donat el Partit Popular, i sempre dient que eren raons tècniques, són les que han conclòs els membres de la comissió tècnica del Govern, del seu govern, del govern d'esquerres. De fet la roda de premsa que oferia el passat dia 12 de setembre el seu company, vicepresident i conseller de Presidència, el Sr. Moragues, la podríem haver feta ell i jo plegats, conjuntament, sense cap tipus de problema, perquè les raons per construir l'hospital a Son Espases són claríssimes: com va dir el conseller de Presidència, si continuen les obres de Son Espases l'hospital estarà llest el 2010; en canvi la reforma, essent optimistes, no estaria feta abans de set anys.

Per cert, tots aquests que ara diuen que si l'haguéssim començada ja estaria feta, que escoltin el conseller de Presidència: set anys. Per tant ara no estaríem ni per la meitat de la reforma. Però és igual, continuarem insistint. I jo vull afegir, a més, a aquelles paraules del seu company, que aquest termini de set anys és molt optimista, perquè allò normal és que hi hagi complicacions; és normal que hi hagi complicacions i retards a un hospital que alterna unes obres d'aquesta envergadura amb una activitat assistencial que consisteix en més de 50.000 intervencions l'any, més de mig milió de consultes al pacient l'any i més de 200.000 urgències ateses

l'any. Per tant la reforma pot ser una solució, però probablement, i ara ho estam veient, és la pitjor de les solucions per a Son Dureta.

I continuu. Com va dir també el seu company, el conseller de Presidència, les obres també provocarien molèsties als pacients: s'haurien de derivar a clíniques privades i hi ha el perill de l'*aspergillus*, el bacteri -vostè és metge i coneix molt bé- que pot aparèixer quan hi ha unes obres a un hospital. Totes elles són raons claríssimes en contra de la reforma tal com, ara sí, vostè i el govern d'esquerres també reconeixen.

A més a més, i continuu, perquè -repetesc- haguéssim pogut fer la intervenció conjuntament el conseller de Presidència i jo, Son Espases té projecció de futur. Té un solar tres vegades superior a l'actual hospital de Son Dureta. En definitiva és la millor opció, tal com -en un atac de sinceritat- va reconèixer el govern presidit pel Sr. Antich i on vostè, conseller de Salut, té la responsabilitat d'oferir un servei sanitari d'excel·lència, no oblidí mai aquesta premissa.

I en aquest context voldria afegir dues coses i dos punts que crec que és important recordar. Gràcies al Partit Popular el monestir del Secar de la Real té una protecció de bé d'interès cultural amb la major distància de protecció que mai no s'ha donat a un immoble de caràcter històric a la nostra comunitat. Sí, ja poden riure, però té aquesta protecció gràcies també al govern del Partit Popular, que és quan es va oferir. I, segon, gràcies al seu partit, Sr. Conseller, el Partit Socialista, i també d'altres, quan vostès governaren en el Consell de Mallorca ara fa uns anys s'han pogut fer les urbanitzacions privades, privades i amb piscina, que estan més a prop del monestir del que està projectat el futur hospital.

Sr. Conseller, vostè es va omplir les boca durant aquests darrers quatre anys parlant d'atemptat contra el patrimoni cultural, igual que ho varen fer els seus socis del BLOC. Denunciaran vostès en qualque moment alguna de les pedres que hi ha en aquestes urbanitzacions privades i amb piscina? O és que són privades i per tant no interessa, només interessa oposar-se a un hospital públic?

La veritat és que ja té dues incoherències, Sr. Conseller. Avui pot pujar aquí i explicar-les davant d'aquest parlament. La primera, que era millor la reforma; encara record quan vostè deia que no hi havia problemes, que totes les clíniques privades havien fet reformes i que no havia passat res. O record també quan deia que els ciutadans volien una reforma i no un hospital nou. No va fer els deures, Sr. Conseller; ara se n'ha adonat. A l'oposició hi ha més temps i vostè, a més, feia urgències a Son Dureta i hagués pogut parlar amb la gent per constatar el contrari. Però és igual, avui vostè ho pot explicar aquí.

I l'altra incoherència és: per què parla d'atemptat contra el patrimoni quan va ser el seu partit que va autoritzar les urbanitzacions privades?, que -repetesc- estam més a prop del monestir del que estarà el futur hospital de Son Espases. I a més també ara si volen tenen totes les possibilitats, totes les institucions, tots els instruments per prendre les mesures de protecció que vostès trobin adients.

Però continuam, perquè l'espectacle a què tenen sotmesos els ciutadans de les Illes Balears no acaba aquí. El tribut que hem de pagar al pacte d'esquerres encara va a més. M'han de permetre que els digui que no és propi d'un govern responsable que a hores d'ara, quan el Govern per boca del seu conseller de Presidència ja havia descartat de manera definitiva, de manera definitiva, cercar un altre solar per construir aquest hospital perquè suposaria obrir l'hospital com a mínim d'aquí a dues legislatures, ara se'ns presenten altres alternatives, principalment Son Hugo, i tenc aquí les declaracions del conseller de Presidència, on diu que s'ha descartat de manera totalment definitiva cercar una tercera via perquè suposaria un retard en l'execució d'aquesta infraestructura. No pareix molt seriós, perquè ens demostren que estam davant d'un govern d'improvisació, que governa més per atacar el Partit Popular i fer veure que *somos malos malísimos*, que pensant en els interessos dels ciutadans.

Perquè serà un exercici molt profitós recordar aquelles excuses que vostès oferien per no fer l'hospital a un altre solar diferent del de Son Dureta actual, amb la reforma, per a no fer-lo a Son Espases. Vostès deien -i vostè, Sr. Thomàs, era el portaveu del PSOE a l'oposició i ho sap molt bé-, deien que era un consum de territori innecessari i que, per tant, s'havia de fer la reforma, per a no consumir territori; que era més car que la reforma perquè s'havia de comprar un solar i s'havia de modificar el projecte, i que es generava especulació envoltant la zona de Son Espases.

I ara, Sr. Conseller, pugui aquí i ens expliqui: si vostès aturen Son Espases i fan l'hospital a un altre lloc, ens digui, no hi haurà consum de territori si el fan a Son Hugo, no hi ha consum de territori a Son Hugo, conseller? S'han posat ja d'acord amb el 60% dels propietaris privats d'aquest solar respecte del preu o pensen pagar aquest solar vuit vegades més car del que va costar Son Espases i que encara record que ens varen acusar de què pagar 27 euros el metre quadrat era molt car, ara a quant l'hauran de pagar? Vuit vegades més car, com a mínim.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Castillo, se li ha acabat el temps.

LA SRA. CASTILLO I FERRER:

Vaig acabant, Sra. Presidenta, tot d'una. Hi ha moltes qüestions sobre la taula. Saben què costarà modificar el projecte? Quina especulació evitaran a Son Hugo? Estan segurs que no generarà un nou concurs i per tant una nova indemnització per a l'actual adjudicatària? Què pensen fer amb Son Espases si traslladen l'hospital? Pensa que és el més adient construir aquest hospital devora un polígon industrial, devora l'autopista, on hi ha renous i fum, de cara als pacients?

Però el més curiós de tot és que ja no es parla de reforma, ara es parla d'alternatives. Assistim, senyores i senyors diputats, a un vertader espectacle que jo crec que els ciutadans de les Illes Balears ni entenen ni entendran.

Per tant, i ja per acabar, Sra. Presidenta, Sr. Conseller de Salut, jo li deman que no es deixi enganyar, perquè a més a més hem de sentir que substituir una infraestructura que avui té 51

anys i que és deficitària quant a l'infraestructura sanitària, hem de sentir que no és un debat sanitari. Vostè és el conseller de Salut i vostè té l'obligació de preservar i de millorar la salut dels ciutadans. No es deixi enganyar, això és un debat sanitari, d'aquí tres anys tenim a les nostres mans poder evitar totes les aglomeracions, tots els problemes d'infraestructures que tenim a l'actual hospital de Son Dureta, i ho podem fer. Sé que el 90% d'aquesta cambra ho vol fer. Siguin valents, Sr. Conseller, i avui pugui aquí i ens expliqui tot el que li he posant damunt la taula i contesti la pregunta que va fer el mateix conseller de Presidència aquest cap de setmana a un mitjà de comunicació: *¿Vamos a responder cuanto antes a la demanda de un mayor servicio sanitario que nos pide el ciudadano o priorizamos que el emplazamiento final no esté en Son Espases porque esto genera muchos problemas de carácter político y reivindicativo?*

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Castillo. Té la paraula el Sr. Thomàs en nom del Govern.

EL SR. CONSELLER DE SALUT I CONSUM (Vicenç Thomàs i Mulet):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Castillo, no puc començar a parlar del futur nou hospital de referència de les Illes Balears sense recordar que aquest futur, aquesta situació heretada, aquest problema que vostè ens ha passat, ha estat al llarg de molts d'anys en mans del Partit Popular. Vostès no han estat mai capaços de rematar la jugada, ben el contrari, sempre han desaprofitat el temps. Només breument li faré un repàs del que ha passat aquests darrers onze anys de problema de l'hospital de Son Dureta.

Miri, des de l'any 1996 fins avui els ciutadans senten parlar de la necessitat d'un nou hospital de referència a les Illes Balears, onze anys durant els quals nou i mig, d'onze nou i mig, la responsabilitat en matèria sanitària ha recaigut en mans del Partit Popular, ja sigui a nivell d'administració central o autonòmica. Solament durant un any i mig ha estat aquesta responsabilitat en mans d'un govern de progrés. L'any 1996 vostès arribaren al Govern de l'Estat amb un projecte de reforma d'hospital ja aprovat, un projecte que no es va executar però que sí vostès varen pagar, curiosament a la mateixa empresa.

Haguérem d'esperar cinc anys i mig perquè fessin un projecte, i no fou fins l'any 2001 quan varen redactar i aprovar un nou pla per a Son Dureta; projecte que ens varen traspasar amb la transferència, però, cal dir-ho, sense cap tipus de dotació econòmica. Se'n recorda, Sra. Castillo, d'un pacte de finançament per a infraestructures sanitàries que va firmar el president Matas i el Sr. Romay Beccaria? I feia referència a Son Dureta, a Inca i a Formentera. Amb les transferències, senyors diputats del Partit Popular, record que ja ens varen traspasar aquest problema.

En aquell moment, el govern de progrés va assumir un projecte existent, ja que hi havia un ple consens polític. I què va fer? El va millorar amb els professionals sanitaris i el vàrem presentar a tots els grups polítics, i vostè sap que era un projecte que transformava Son Dureta en un hospital completament nou. Però què va passar? Vostès varen guanyar les eleccions el 2003 i es torna a repetir la jugada: hereten un projecte, rompen el consens que existia i enreden durant quatre anys més. En quatre anys no han estat capaços de solucionar un problema i de nou ens han traspassat aquest futur d'hospital, després de nou anys de tenir l'obligació de la prestació sanitària.

I el que és més greu, Sra. Diputada, és que durant aquests darrers anys vostè no ha estat capaç de donar una solució hospitalària a les 400.000 persones que són del sector Son Dureta, ni ha donat solucions per a l'actual hospital de referència de la comunitat autònoma. És més, ara ens trobam que, a més a més, ens ha transferit una crispació social que no existia, amb un clima de desconfiança ciutadana important. I sap per què? Perquè encara esperam que ens expliqui per què va escollir la ubicació de Son Espases o, per exemple, com va adjudicar el projecte. Al final el que ens ha transferit és tot un feix de demandes, litigis, que no existien i que dificulten la sortida d'un problema que ara tenim. Durant tot aquest temps no han sabut explicar per què no feien l'hospital a Son Dureta. Vostès argumentaven que era una reforma, quan vostè sap perfectament que era un hospital totalment nou.

Tot el procés ha acabat en un procés de judicialització, tant l'elecció del solar, molt poc transparent, curiosament amb una compra de solars veïns per part de promotors que només indueixen a facilitar l'especulació. És suficient veure el solar de l'hospital de Son Espases amb dues parcel·les aferrades que no són de l'hospital; tot fa un caramull d'irregularitats, de foscor i de poca transparència. Tot això sap vostè que ha motivat múltiples procediments judicials i denúncies davant la Fiscalia, per no comentar el trist paper que vostès han fet jugar al Consell Consultiu.

Davant tot això, què ha fet el Govern que ha sorgit de les eleccions autonòmiques del més de maig? Doncs, actuar el que és el seu compromís de govern: aturar les obres i obrir un període de temps per estudiar a fons el problema en tots els seus vessants. No dubti que la solució del futur hospital, ara en mans d'aquest govern, tindrà una solució d'aquí a poc temps; poc estar ben segura que no ens passarem, com va fer el seu govern, tres anys i mig per començar a fer obra. En pocs mesos veurem orientada una solució definitiva a la ubicació de l'hospital, però també sabem que haurem de fer front a nous riscos que s'han acumulat en quatre anys de govern del Partit Popular i que, probablement, ens acompanyaran durant molt de temps.

Sra. Diputada, estic convençut que si vostès no haguessin romput un consens professional i social que existia l'any 2003, l'hospital nou a Son Dureta ja estaria a hores d'ara ben avançat, i en aquests moments no estaríem discutint sobre endarreriments i problemes de futur.

Jo sé que vostè diu que l'hem criticada, ja sé que la crítica no els agrada i que, a més a més, consideren que serveix de

poc; el que li hem criticat, i ho seguim dient i ho seguirem dient, és el canvi que vostè va provocar amb el canvi d'ubicació, un canvi que ha perjudicat els nostres ciutadans i ciutadanes i també el personal sanitari que treballa a Son Dureta. El seu canvi no ens va agradar i el temps crec que ens ha donat la raó, perquè ha endarrerit l'obra, ha fet més costós el projecte i ha empitjorat una cosa que, a mi, com a conseller de Sanitat, em preocupa, ha empitjorat la nostra situació assistencial, i parl de situació assistencial sanitària.

També sap que nosaltres li hem criticat tot el que envolta la ubicació de Son Espases, la poca transparència i tot el procés d'adjudicació. Només li record que en aquests moments hi ha nou procediments judicials oberts entorn d'aquest hospital: quatre contenciosos contra la modificació del pla general, cinc contra la declaració de bé d'interès cultural del monestir, un contra l'adjudicació i diligències presentades davant la Fiscalia. No tenim hospital, però tenim un caramull de problemes, això és el que es pot dir tot un èxit.

Vostè, Sra. Diputada, sap que en cap moment ni jo ni el Partit Socialista hem criticat l'hospital en si mateix, perquè, entre d'altres coses, és una rèplica perfecta del que nosaltres mateixos havíem dissenyat per ubicar l'hospital Son Dureta, l'únic que han fet és adaptar-lo a una ubicació diferent, que és, precisament, el que nosaltres criticam: l'elecció del solar i, sobretot, com es va adjudicar, sense cap transparència, sense explicar per què aquest i no algun dels altres solars que hi havia.

Com vostè i tots els ciutadans saben, el govern del qual en som part va adquirir el compromís de parilitzar les obres de Son Espases, per tal d'estudiar i analitzar altres alternatives en funció, en primer lloc, d'un problema, que és l'assistència sanitària; però també analitzant la situació econòmica, la situació jurídica i també la de patrimoni, la de medi ambient i d'ordenació del territori. En aquest temps, que encara no ha acabat, hem estudiat la qüestió des d'òptiques diverses d'una manera oberta i participativa, sembla que a vostè i a vostès els sembla negatiu que aflorin opinions i punts de vista discrepans, però sàpiguen que per a nosaltres aquest és el resultat de demanar opinió, d'aprendre a escoltar, coses que vostès no varen permetre ni varen contemplar mai. La gent, els col·lectius, i parlam de col·lectius de professionals sanitaris, d'associació de malalts, de sindicats sanitaris i també d'afectats, com són els veïnats, etcètera, tots han estat escoltats, contesten i reflexionen. Això és el resultat d'un debat viu, d'una societat que vol participar; és la pròpia vida democràtica que a vostès els sobta i que interpreten erròniament.

Perquè estigui tranquil·la, Sra. Castillo, som metge, som conseller de Salut i conec perfectament les necessitats assistencials dels nostres ciutadans i també dels professionals sanitaris, i pot estar ben segura que la decisió que prenguem anirà en funció d'aquests paràmetres. Estigui tranquil·la, el debat sobre la ubicació de l'hospital encara continuarà uns dies, vostè podrà llegir articles, cartes al diari, coneixerà enquestes i sabrà que es valoren alternatives, després el govern decidirà. Li record que els partits de futbol duren 90 minuts per a tothom; vostès han malbaratat dues oportunitats de guanyar el partit, tenguí ara un poc de paciència perquè nosaltres encara no hem acabat el nostre temps.

Moltes gràcies.

(Petit aldarull i alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Thomàs. Per fixar la posició, i per un temps de cinc minuts, té la paraula el representant, en primer lloc, del Grup Parlamentari Mixt.

LA SRA. SUÁREZ I FERREIRO:

Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats i diputades. Sr. Conseller, li he de confessar que quan vaig veure aquesta interpel·lació i, a més, amb caràcter d'urgència, a l'ordre del dia del ple d'avui, la primera reacció va ser de no voler intervenir, al cap i a la fi acabàvem de veure la proposició no de llei del Partit Popular i havíem expressat la nostra confiança en la pròxima decisió del govern. Per tant, no volíem contribuir amb la nostra participació a la que considerem una utilització un tant perversa d'aquesta iniciativa parlamentària per part de l'oposició.

No obstant això, hem decidit fer aquesta intervenció, perquè, com ja hem expressat, la sanitat pública és una preocupació central prevista pel Canvi i la construcció del nou hospital de referència un tema cabdal que exigeix el nostre pronunciament. No hem d'amagar tampoc que conèixer la nova proposta de Son Hugo, l'anomenada tercera via, ens ha resultat engrescador i la considerem una bona notícia.

Sr. Conseller, amb aquestes paraules volem fer la nostra aportació argumental al procés de decisió d'ubicació del nou hospital, decisió que tenim clar, és una decisió política, però això sí, ha de ser amb criteri, ha de ser una decisió (...) Alguns, mir cap a la dreta, no tenen cap problema a afirmar que els problemes tècnics són suficients per justificar la construcció de gairebé tot, d'autovies, de ports, d'hospitals, del que sigui; pensam que excusar-se en criteris tècnics, estrictament tècnics, és també una forma de fer política i el Partit Popular ens ha donat magnífics exemples d'això. L'apel·lació als criteris tècnics és la quartada d'una decisió política prèviament presa i difícilment justificable. Contaré una anècdota que no té a veure amb hospitals, però que crec que és molt expressiva al respecte: a la legislatura passada, el consell insular, la Consellera de Vies i Obres del Partit Popular, la Sra. Matutes, feia servir uns plànols d'autovia de l'aeroport que incloïa diverses pàgines que eren d'un altre projecte, del projecte d'autovia Cambrils-Vilaseca; doncs bé, ningú no se n'havia adonat d'això, ni els tècnics ni els polítics que governaven. Per què? Perquè realment segons els criteris tècnics tant serveix un disseny viari per a una via petita com per a un territori continental, tant s'hi val, els projectes tècnics són perfectament intercanviables.

Doncs bé, pensam que nosaltres hem de prendre decisions polítiques fonamentades. Des del nostre punt de vista diversos són els criteris que s'han de considerar, i vostè els ha esmentat gairebé tots. En primer lloc, criteris sanitaris: probablement són els més tècnics de tots; hem de valorar l'obsolescència de l'hospital de Son Dureta i sobretot la seva capacitat, entre cometes, de resistència. No hem d'oblidar que parlam de donar

un servei públic, bàsic i de qualitat a la ciutadania. Això situa el factor temps com a un element molt important. De la mateixa manera, així mateix, l'opinió dels professionals sanitaris considerem que és vital.

En segon lloc, criteris econòmics, parlam de diners públics i és obligat assegurar que la despesa sigui ajustada i assenyada. En tercer lloc, criteris urbanístics, hem de valorar la integració de la nova infraestructura dins del teixit urbà de la ciutat, l'accessibilitat, la capacitat de donar serveis, la possibilitat, i això és molt important, de generar processos especulatius al seu voltant, etcètera.

Criteris mediambientals, s'hauran de valorar aspectes geològics, hidrològics, eliminació d'espais rústics i sempre, en qualsevol cas, tractant de minimitzar els impactes ecològics.

Criteris patrimonials. Qualsevol obra de l'envergadura de la qual parlam pot ser un perill per al nostre patrimoni. Les referències menyspreants de la Sra. Castillo l'altre dia a les àmfores que s'havien trobat a Son Espases ens resulten molt expressives, quan deia: bé, s'han trobat unes àmfores, doncs les duim al museu i ja està. No, nosaltresensem que la política de protecció patrimonial ha de ser també fonamental.

I en darrer lloc, però no menys importants, hi ha altres elements que són de més difícil concreció, més difusos, de més problemàtica definició i que nosaltres voldríem qualificar com a de simbòlics, simbòlics i que, a més, tenen implicacions que fins i tot arriben a ser implicacions emocionals; parlam d'elements, de criteris que remetent a qüestions com és la coherència, la possibilitat de compaginar el que es vol fer amb el que es pot, la relació entre discurs polític i la pràctica. I tots aquests elements, ja dic, simbòlics, amb implicacions fins i tot emocionals, han de tenir, des del nostre punt de vista, un paper rellevant a l'hora de prendre la decisió.

Aquests serien, des del nostre punt de vista els criteris més destacats, ara bé, la seva jerarquització, és a dir, la valoració d'aquest més o menys important nosaltres estem segures que marca una diferència evident i essencial entre els que governen i els que són a l'oposició. Sr. Conseller, sabem que no hem dit res de nou, tampoc ho pretenia, de la mateixa que vam dir l'altre dia, estem tranquil·les, sabem que vostè i el govern treballen de ver en el procés de presa de decisió. Estem ben segures també perquè la decisió que en uns dies donarà a conèixer serà una decisió que reunirà tres requisits: haurà valorat totes les possibilitats, haurà prioritzat els diferents criteris i sobretot estarà al servei de l'interès de les ciutadanes i dels ciutadans d'aquestes illes.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Suárez. Pel Grup Parlamentari d'Unió Mallorquina, té la paraula el Sr. Vicens.

EL SR. VICENS I MIR:

Gràcies, Presidenta, senyores i senyors diputats. Tornam avui a parlar de Son Espases, hem parlat, i jo no els vull cansar, de la història, de la història recent, de la història de l'anterior legislatura; hem parlat de criteris, si és un tema sanitari, si és un

tema urbanístic i supòs que encara se'n tornarà a parlar molt més. Nosaltres, la veritat, Sr. Conseller, Sr. President del Govern, aquí molts dels grups li hem dit o li han dit quins criteris aplicarien, li han dit com ho havia de fer, li han dit quins estudis, li han dit si eren criteris tècnics, si eren criteris sanitaris, si eren criteris de patrimoni; miri, el meu grup, Unió Mallorquina, li posa fàcil: faci el que trobi que hagi de fer, amb responsabilitat, amb decisió, però ho faci ja, no retardem els temes, no caiguem en una espècie de subhasta de solars, d'obrir una pàgina web on els ciutadans comencin a dir quins solars trobarien; intentem no caure en la confusió ni en la indefinició. El Govern, el meu grup és en el Govern, Unió Mallorquina és al Govern, Unió Mallorquina avui dóna suport al Govern i li demana que decideixi amb responsabilitat i que decideixi, li posam així de fàcil. No volem caure a parlar de la història, a parlar de la ubicació, quina és més bona o quina no és; vostès tenen els estudis tècnics, el Govern té la responsabilitat, per tant faci el que trobi responsablement que ha de fer, però ho faci el més aviat possible.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Vicens. Pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, té la paraula el Sr. Barceló.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

És evident que les necessitats sanitàries d'aquesta comunitat autònoma són innumerables, tots recordam com en el seu dia el traspàs de competències sanitàries es va fer de manera insuficient, amb tota una sèrie de deficiències acumulades que fan que avui en dia tinguem una situació sanitària molt complicada. Sr. Conseller, Sr. Thomàs, vostè, evidentment, té el repte de millorar aquesta situació, actualment les Illes Balears som a la cua per despesa sanitària per habitant i és evident que necessitam moltes infraestructures, necessitam més personal sanitari, millora de l'atenció primària, de la salut mental i, per descomptat, un nou hospital de referència. Vostè, Sr. Thomàs, el Govern del qual en forma part i els partits que li donam suport, tenim el repte d'aconseguir que aquest nou hospital de referència sigui una realitat i tenim un agreujant: que aquests quatre anys darrers hem perdut tota la legislatura.

Hi havia un projecte, ja consensuat, aprovat, que es va decidir, i es va decidir, perdó, iniciar una nova tramitació que responia únicament a interessos especulatiu. Evidentment, té el nostre suport per tirar endavant aquest nou hospital de referència. Teníem un projecte elaborat per l'INSALUD que pretenia convertir el vell hospital en un de nou i modern, mantenir el lloc, mantenir l'activitat assistencial al cent per cent durant la construcció i era un projecte elaborat mentre el Partit Popular tenia les competències sanitàries i governava a Madrid. Actualment, es digui el que es digui, tendríem ja una primera fase feta d'aquest projecte.

Mentrestant, el govern anterior va decidir apostar per Son Espases, una elecció del solar, tots recordam, poc transparent. Es parlava de preus fa un moment. Jo vull recordar que es varen pagar 3 milions d'euros per damunt del preu de valoració d'aquell solar i amb una adjudicació de les obres absolutament

polèmica. Això ha suposat un retard de quatre anys per tenir l'hospital de referència que necessitam i que mereixem. I mentrestant quina ha estat la situació de l'hospital de Son Dureta? Tenim uns instal·lacions obsoletes, que fa anys i anys que esperen aquest nou hospital. A més, aquests quatre darrers anys no s'hi ha invertit res, un hospital de 51 anys.

Ara el Govern ha decidit aturar aquestes obres, ha decidit marcar un temps de dos mesos per estudiar la millor alternativa, i aquest termini encara no s'ha exhaurit. Per tant, si hem esperat tant, podem esperar uns dies més. Estic convençut, Sr. Thomàs, que es farà el millor per als ciutadans i ciutadanes i que es tendran en compte tots els condicionants, els condicionants patrimonials, per cert, la protecció en tot cas de Bé d'Interès Cultural de La Real correspon al Consell de Mallorca, no al Govern de les Illes Balears. Els condicionants urbanístics, per cert, totes les urbanitzacions privades que s'han fet al voltants corresponen a l'època en què el Partit Popular ha governat a l'Ajuntament de Palma. Tots els condicionants de mobilitat, l'accessibilitat evidentment al nou hospital ha de ser absolutament prioritària i important, els condicionants econòmics i els condicionants sanitaris, i d'acord amb tots aquests condicionants, es triarà la millor opció, la millor opció per evitar Son Espases i per evitar tot el que ha significat Son Espases, i perquè el nou hospital de referència sigui una realitat en un termini raonable de temps. Així ho esperam, així ho desitjam i evidentment aquesta decisió ha de tenir el nostre suport.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Barceló. Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el seu representant.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. La història del Partit Popular i la seva relació amb un nou hospital de referència donaria moltes hores de debat, desafortunadament només tenim cinc minuts i intentaré fer un resum de quina és la realitat de la situació en aquests moments sobre aquesta història. Avui, segon plenari d'aquest període parlamentari, ens trobam que el Partit Popular presenta la segona iniciativa sobre l'hospital. Ara li ha entrat molta pressa, pressa que no vàrem veure els anys passats per iniciar totes aquestes obres. Presenta aquesta segona iniciativa i ho fa sense deixar que passi el termini de dos mesos que aquest govern s'ha marcat per prendre una decisió definitiva sobre aquest nou hospital de referència. I aquest fet pareix que incomoda especialment el Partit Popular. I per què ho deim? Simplement pel fet que realment el problema sanitari no els importa absolutament gens. Això sí, creim que estan francament preocupats per allò que pot passar amb totes aquelles previsions de beneficis, resultants de la trama d'especulació immobiliària, orquestrada la passada legislatura.

Sr. Conseller, els malalts al Partit Popular li importen molt poc. En canvi, els "ladrillos" i alguns solars, estic segur que avui els lleven el dormir. Per al Partit Popular el més important de Son Espases no és l'hospital en si, el més important és que

en el seu moment l'anterior govern d'aquesta comunitat autònoma i l'anterior Ajuntament de Palma decidiren que era allà on s'havia de produir el creixement d'aquest municipi. I és curiós, perquè aquests mateixos que avui ofereixen consens i acord, ho hem sentit més d'una vegada, són els mateixos que abans amb els *trajes* de governants i com deien ells, perquè tenien la paella pel mànec, com els agradava dir a ells i recordar-ho molt sovint, no escoltaven ningú. I avui que estan a l'oposició i que volen intentar seguir traient algun rèdit d'aquella operació i d'aquell negoci que varen muntar els passats 4 anys, han decidit posar-se la bata blanca i intentar fer creure a nosaltres i als ciutadans en general que realment els preocupa el tema sanitari.

Són aquests els que ara reclamen tanta urgència i són els mateixos que es varen retardar durant més de 4 anys l'inici de les obres d'un projecte en el que hi estaven d'acord, per tal únicament de fer-ne un altre que s'adaptés més als seus interessos particulars. Són els mateixos que varen trencar el consens que existia i que hauria permès que a dia d'avui aquell Hospital de Son Dureta estigués quasi acabat. Els que ara reclamen com hem sentit "cura" del nostre patrimoni, són aquells que quan governaven quan hi havia qualsevol excavació que deixava a al vista restes arqueològiques el primer que feien era tapar-ho amb formigó, així no tenien l'obligació d'estudiar-ho, ni de conservar-ho. Ara reclamen "cura" del nostre patrimoni. I el Grup Parlamentari Popular ara reclama transparència i acusa el govern actual d'oferir informacions contradictòries, ells, responsables directes de la poca transparent decisió sobre el solar de Son Espases i d'una adjudicació de dubtosa legalitat que ha provocat diversos processos judicials. I ells ara, tan interessats amb la salut i la sanitat pública, no se'n recorden que tot el que invertiren, milions, en subvencionar la sanitat privada, abandonant el manteniment de Son Dureta.

Sr. Conseller, estic ben segur que ni vostè ni aquest govern cauran amb la burda estratègia orquestrada pel Partit Popular i que no és més que l'intent de culminació del muntatge especulatiu de l'anterior govern d'aquestes Illes. I estic segur perquè vostès s'han trobat amb la necessitat de resoldre un greu problema que els ha deixat l'anterior govern i ho estan fent obertament, amb diàleg, consens entre totes les forces polítiques i escoltant tots aquells sectors afectats o implicats, com són els professionals de la medicina, els pacients, entitats veïnals, etcètera. Però sobretot ho estan fent aquí i com he dit abans obertament, no com l'anterior govern que suposadament ho va deixar ben tancat a un sopar, prou lluny d'aquestes illes i entorn a una taula que a més de representants del Partit Popular, no hi havia asseguts a aquella taula ni professionals de la medicina, ni pacients. A més dels representants del Grup Popular, hi havia promotors immobiliaris i constructors. Curiós el sentit sanitari d'aquell sopar.

Vostè, Sr. Conseller, també ha sentit, com jo mateix, avui la portaveu del Partit Popular ha dit que l'anterior govern estava sol, ho ha dit així. Jo estic segur que sol no hi estava, el que estava era molt mal acompanyat, sol no. Sr. Conseller, senyors del Govern, estic segur que la decisió que vostès prendran servirà per dotar la nostra comunitat autònoma d'un nou hospital de referència modern, amb un cost equilibrat i amb

el menor impacte territorial i patrimonial possible. I com que serà així, tindran el Grup Parlamentari Socialista al seu costat.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies. L'autora té 5 minuts per tancar.

LA SRA. CASTILLO I FERRER:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller de Salut, o Sr. Conseller anti-hospital, que és com a partir li hauré de dir i li ho recordaran els ciutadans. Vostè diu que "jo li vaig deixar un problema", tant de bo vostè m'haguessin deixat aquest problema. El problema que vostè té és un hospital en marxa que d'aquí 3 anys el pot inaugurar. Això és un problema, Sr. Conseller de Salut? I vostè se'n diu conseller de Salut? I es presenta amb dignitat davant d'aquesta cambra, sent metge i conseller de Salut dient que poder inaugurar un hospital de referència nou i amb totes les millores que incorpora d'aquí 3 anys és un problema? Malament començam, Sr. Conseller, els problemes són els que jo em vaig trobar.

Vostè parla de què varem reduir el nivell assistencial. Jo em vaig trobar un dèficit de 150 milions d'euros, ara n'hi ha un poc, però podem comparar la gestió, no hi ha 150 i vostè mateix ha dit una xifra inferior. Em vaig trobar 1 milió d'euros en factures de publicitat, una llista d'espera que no només estava disparada, a més estava totalment oculta, perquè vostès poden xerrar de transparència, però *hechos son amores*, com deia el President fa poc temps. No és veritat tot això. I vostè es pot dir conseller de Salut, rebutjant i dient que és un problema poder inaugurar un nou hospital de referència d'aquí 3 anys? Vostè em perdonarà, però crec que encara haurà de fer molta feina perquè encara no s'ha assabentat de per què varem decidir fer un nou hospital enlloc de la reforma i encara m'ho demana? Clar, vostès han hagut de menester tot aquest temps per adonar-se'n i ara curiosament ningú xerra de la reforma, ningú, tothom xerra d'un nou hospital. Fins fa 3 mesos tots deien que fer l'Hospital de Son Espases era un disbarat, era millor fer la reforma. I vostè encara em demana per què el Partit Popular l'any 2003 va canviar d'idea? Perquè el sector ho va demanar, nosaltres varem xerrar amb ells, no quan estàvem en el Govern, sinó abans, per preparar el terreny i fer un programa electoral d'acord amb la realitat i el que demanaven els ciutadans.

Vostè diu que ja estaria fet, fem una lliçó de matemàtiques. El conseller de Presidència diu que és impossible fer la reforma o qualsevol altra alternativa abans de 7 anys. Si vostès no varen deixar ni licitat el projecte, ni modificat el Pla General de Palma, pensem que en el millor dels casos ara podríem dur 2 anys, encara quedarien 5 anys per acabar i no serien 5, ja els he explicat que tendrien molts de problemes, 5 anys. Nosaltres hem deixat un hospital en marxa que d'aquí 3 anys es pot inaugurar. Per tant, no continuem dient disbarats. Deixem de fer demagògia, oferim obrir un hospital en 3 anys. Reconeguim aquesta demagògia i rectifiquin a temps, encara som a temps de rectificar. Per coherència, si vostès no volen fer Son Espases haurien de fer la reforma, però curiosament ara ningú xerra de reforma, xerren d'un nou

hospital. Vostès mateixos s'han donat compte que ningú vol la reforma. Si féssim aquest hospital a un lloc diferent de Son Espases, el que farien els ciutadans de les Illes Balears seria pagar un tribut del pacte, no seria una altra cosa. Jo no tenc dades, xerren de transparència, de consens, de participació amb tothom, menys amb el Partit Popular, perquè hem demanat els informes tècnics, arqueològics i de tot tipus que vostès manegen i encara no ens ho han fet arribar. Fa dos mesos que els hem demanat.

Mirin, de sobte faig un poc el conte de la vella. Jo calcul que si per motius partidistes i reivindicatius, com deia el conseller de Presidència, canvien la ubicació de l'hospital, els doblers demés que hauran de pagar els ciutadans, amb aquests doblers podrien construir un altre hospital de referència. Vostès sumin la indemnització a l'empresa adjudicatària..., perquè no m'ha respost a res conseller i vostè duia el guió, no m'ha respost, és poc valent. Indemnització, preu del nou solar, modificació de projecte. No ens dit encara que ha costat aquesta suspensió de 2 mesos. A mi em diuen, no sé si és veritat, vostè ho pot rectificar, que costa 1 milió d'euros per mes. Per tant, ja duim tirats 2 milions d'euros. Si sumam totes aquestes partides podríem fer un nou hospital de referència, no un, dos.

Per tant i per acabar, vostès poden triar en actuar per als interessos sanitaris i la salut dels ciutadans i d'aquí 3 anys tenir un nou hospital, a Son Espases; o actuar per interès partidista, reivindicatiu i per mantenir unit el pacte, malgrat que el 90% d'aquest Parlament, que és qui representa els ciutadans de les Illes Balears, tots sabem que volen l'opció de Son Espases. El Grup Parlamentari Popular continua oferint un pacte per la salut, Sr. Conseller. Jo no vaig tenir la seva ajuda en cap moment de la legislatura, en cap moment de la legislatura i per qualsevol motiu i molt manco en la construcció del nou hospital de referència. Vostè sí tindrà la meva ajuda, jo estim la sanitat, no som metge, però tenc molt clar que l'única opció si pensam en la salut de tots els ciutadans és continuar amb aquest hospital i prenguin les mesures necessàries per evitar especulació, per protegit tot el que vulguin, ho poden fer, ningú els ho impedeix, o ho volen fer a un altre lloc perquè així semblaria que li donen la raó al Partit Popular? Deixin de governar en contra del Partit Popular, ara ja no estan a l'oposició, Sr. Conseller, estan en el Govern. Governem per als ciutadans de les Illes Balears.

Repetesc, vostè sí tindrà la meva ajuda, jo sí seré coherent i si és necessari, Sr. Conseller, li ho dic aquí davant tota la cambra, li donaré suport fins i tot davant dels seus, estic convençuda que vostè no pot pensar una cosa diferent a la que jo pens, si continua aquesta hospital en 3 anys vostè, el President i qui sigui, el podran inaugurar. Dependrà de vostè si ens vol convidar a la seva inauguració. Gràcies.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Castillo. En contrarèplica i per un temps de 5 minuts té la paraula el Sr. Thomàs.

EL SR. CONSELLER DE SALUT I CONSUM (Vicenç Thomàs i Mulet):

Senyores i senyors diputats, moltes gràcies per les seves paraules de suport, hem pres nota dels seus suggeriments i els puc garantir que aquest govern actua amb seny, estudiant i analitzant cada un dels condicionaments sanitaris, jurídics, patrimonials i mediambientals, per tal que amb el menor temps possible els nostres ciutadans i ciutadanes puguin disposar del millor hospital. A més, els puc assegurar que la decisió serà presa amb una decisió estudiada i dialogada.

Sra. Castillo, sembla mentida que avui ens trobem aquí i que vostè, precisament vostè, ens interpel·li per una aturada de 2 mesos, quan vostè en 4 anys just just ha començat les obres. Vostè pot fer tota la demagògia que vulgui damunt aquest tema, però ha de saber que els únics culpables del retard en la construcció del nou hospital de referència d'aquesta comunitat són vostès. Tenien un projecte l'any 2003, en el qual vostès mateixos hi havien participat i es varen estimar més començar tot el procés de nou. És evident que no li he aclarit allà on es farà l'hospital, si continuarem el projecte de Son Espases, si abordarem el nou Son Dureta, o si el farem a un altre solar. No li ho he aclarit perquè ja hem manifestat reiteradament que aquest govern actua d'una manera diferent al *mando y ordeno*. Volem fer un debat, un anàlisi i una decisió raonada d'acord amb totes les circumstàncies actuals, les que ens agraden i les que no ens agraden.

En qualsevol cas ja li avanç que la nostra opció serà clarament diferenciada de la que vostè ens ha deixat. Si li puc avançar que la Conselleria de Salut posarà per damunt de tot la situació assistencial, situació que a Son Dureta és d'extrema necessitat que existeix en aquest moment i que és necessari renovar urgentment la nostra principal infraestructura sanitària, fent tot el possible perquè aquest sigui un projecte de país. Balears necessita quan abans millor un hospital modern, amb espais i tecnologia avançada que substitueixi l'actual Son Dureta. Els polítics, Sra. Castillo, no podem posar altres interessos per damunt d'aquest fet palpable. Això ho té molt clar la Conselleria de Salut i està convençuda que en aquest punt hi ha una coincidència majoritària de la nostra societat. No és un punt de vista corporatiu, ni sanitari, és una realitat que no es pot sotmetre al dubte o a la incertesa. No volem permetre dilacions en una atenció sanitària digna per a una part important de la nostra població, precisament la població que utilitza els serveis sanitaris públics. I sap per què? Perquè hi confia. Però desgraciadament també es veu discriminada quant a confort, instal·lacions i equipaments quan ha de ser atesa a Son Dureta.

Aquests mateixos raonaments ens duen a analitzar que les condicions per fer el nou hospital a Son Dureta no són ara les mateixes que vostè s'hauria pogut permetre si no hagués entrat en una aventura que hem vist allà on ens condueix. Som conscients que hi ha hagut un canvi demogràfic important, que pressiona sobre les altres hospitals i sobre el conjunt del sistema i alternatives que estaven dissenyades l'any 2003 per suportar la contingència de l'obra, ara mateix també els fan més dificultoses. Tenim una obra adjudicada i començada, el que fa que la tolerància a una obra, de per si molesta, sigui més difícil. Es clar que en aquest aspecte la nostra visió és més

ampla i trairíem el Govern i els ciutadans si no féssim constar aquestes dificultats el 2007.

Hem parlat de solars, en tenim un, el de Son Espases, que no hem escollit nosaltres i que ha estat objecte de rebuig. Era probablement, per proximitat a La Real i pel seu valor paisatgístic i patrimonial una mala opció, que ja s'ha vist que encobria negocis grisos i poc clars. Però aquest govern no és responsable del que ha passat, tot i que ho considera un episodi indigne que cal posar-hi mesures. Puc també avançar-li que en el cas hipotètic que consideréssim que el projecte ha de continuar al mateix lloc, incorporariem al mateix les modificacions arquitectòniques i les mesures de protecció, mesures d'ordenació urbanística que puguin compensar en bona mesura la seva calamitat. Però hi ha temps, hi ha minuts de joc per als que sabem aprofitar tot el partit i respectam les regles de joc.

La conselleria també analitza altres ubicacions i li puc assegurar que hi ha solars que nosaltres estam en el deure d'analitzar i estudiar. Però pot estar ben segura que abans d'emigrar a un nou emplaçament, volem estar segurs d'això que vostè diu que li preocupa, no comprometre el futur. Aquest futur que vostè demana, aquest futur que no pot ser com el present que ara mateix tenim, endeutament econòmic, conflictes jurídics i sobretot, demora i incertesa sobre el futur dels serveis sanitaris del nostre país. Estam com a Govern, obligats a donar una solució a les necessitats sanitàries dels nostres ciutadans i ciutadanes. Tengui ben clar, Sra. Castillo, que aquestes són les nostres prioritats i serem capaços de trobar una solució que els pugui cobrir, sense atemptar contra béns patrimonials ni ambientals.

Per acabar els vull dir senyores i senyors diputats, que l'actual govern té molt clar que la nostra comunitat, els ciutadans que la conformen, necessiten un hospital de referència nou. I en aquest sentit els puc ben assegurar que la solució a la qüestió que avui ens planteja no serà altra que construir el millor hospital, en funció de les necessitats dels ciutadans, el més aviat possible, en el millor lloc possible i també amb responsabilitat i decisió. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Thomàs. Seguidament passam al tercer punt que correspon a les proposicions no de llei.

III.1) Proposició no de llei RGE núm. 1689/07, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a prevenció del càncer de cèrvix.

La primera d'elles és la del Partit Popular, relativa a prevenció del càncer de cèrvix. Per defensar la proposició no de llei té la paraula la Sra. Castillo per un temps de 10 minuts.

LA SRA. CASTILLO I FERRER:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Canviem de terç, però seguim xerrant de salut. Segons un estudi elaborat per la Societat Espanyola de Citologia i Colposcòpia, donat a conèixer el mes d'abril d'enguany del 2007, Balears és la primera comunitat autònoma en nombre de

casos de càncer de cèrvix o càncer d'úter. També s'ha demostrat que el 70% dels càncers del coll d'úter és del virus del papiloma humà i que l franja d'edat amb més risc de contagi és la que està entre 15 i 25 anys a les dones. Sempre s'ha duit a terme a la nostra comunitat i també a d'altres, la prevenció secundària per tal de diagnosticar a temps aquest càncer i evitar la seva mortalitat. És a dir, es realitzen periòdicament citologies i distintes revisions ginecològiques, de tal manera que es pugui fer un diagnòstic precoç d'aquesta malaltia.

Però l'accessibilitat a aquestes citologies i revisions és molt variada entre les dones, en funció a la periodicitat a la que acuden al ginecòleg, al metge, o també a les seves condicions socioeconòmiques. La qual cosa origina un més alta taxa de la malaltia i mortalitat entre les dones. Avui hi ha una novetat important, a Espanya ja comptam amb la comercialització de la vacuna contra el càncer de cèrvix. Vacuna en què la seva comercialització ha estat autoritzada pel Ministeri de Sanitat fa poc més o manco un mes i que té una consideració més que unànime en el sector sobre la seva efectivitat. Així ho ha manifestat la Societat Espanyola d'Oncologia Mèdica, la Societat Espanyola de Ginecologia, de Patologia Cervical i Colposcòpia, la Societat Espanyola de Citologia, de Medicina Preventiva, de Vacunologia i de Pediatria. Totes elles recomanen, entre d'altres, que la vacunació sigui prioritària en nines d'entre 9 i 14 anys, la prolongació d'aquesta edat després fins als 26 anys i seguir amb polítiques de (...), és a dir, amb la prevenció secundària que els explicava.

A Balears es va fer fa uns mesos una feina prou important des de la Coordinació Autònoma de la Salut de la Dona, en col·laboració amb les societats científiques i també amb el comitè tècnic de l'Associació Espanyola Contra el Càncer. Del manera que poden dir que ara pràcticament estam en disposició d'emprendre un programa de vacunació a les adolescents de la nostra comunitat que tenen 12 anys, un programa de prevenció important, primària, és a dir, ja no tan sols amb aquestes revisions sinó també amb la vacunació, que és la prevenció pròpiament dita, que nosaltres ja teníem calculat des de la Conselleria de Salut que tendria un cost aproximat d'1,5 milions d'euros.

Es tracta d'una oportunitat única de sumar a la prevenció secundària, amb controls habituals, una vertadera prevenció primària de la malaltia, que pot evitar que les adolescents de la nostra comunitat hagin de patir el càncer de cèrvix, el càncer d'úter quan siguin una mica més grans. Crec que és una oportunitat que no podem deixar passar. S'està fent a altres països d'Europa. La nostra comunitat és la comunitat amb més índex de prevalença d'aquesta malaltia. Nosaltres, des del Grup Parlamentari Popular, des del Partit Popular, vàrem iniciar una feina que ha quedat inconclusa simplement perquè no l'hem poguda posar en pràctica. Creim que és una gran oportunitat, repetesc, per invertir en la salut de les nostres dones, de les nostres adolescents, i per aquest motiu el Partit Popular presenta aquesta proposició no de llei, que esperam que pugui tenir el suport de tots els grups parlamentaris, els grups polítics amb representació parlamentària.

És una proposició on s'insta el Govern de les Illes Balears perquè s'elabori, juntament amb la societat científica i

l'Associació Balear contra el Càncer, en el termini de sis mesos perquè, com dic, estava pràcticament enllestit, un programa de vacunació gratuïta a totes les adolescents de les Illes Balears per tal de prevenir el càncer de cèrvix. On també s'insta a iniciar aquesta vacunació l'any que ve, l'any 2008, i que, amb independència de la seva immediata inclusió dins el calendari de vacunació de Balears, també d'insti, a través del Consell Interterritorial, a la seva inclusió dins el calendari nacional de vacunació.

Creim que és una mesura de salut prou important com per deixar passar aquesta possibilitat, i la veritat és que, a jutjar per les quantitats que estan disposats a pagar per aturar un hospital, creim que seria molt més adient dedicar 1,5 milions d'euros a aquesta finalitat, a vacunar totes les adolescents l'any que ve, de 12 anys, de la nostra comunitat, per tal que en el futur poguéssim prevenir, poguéssim evitar desenvolupar aquest tipus de càncer, que és molt greu.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Castillo. Per fixar posicions i pels diferents grups té la paraula, en primer lloc, pel Grup Mixt, la Sra. Suárez.

LA SRA. SUÁREZ I FERREIRO:

Sra. Presidenta, senyors i senyores diputats i diputades. Sra. Castillo, abans d'entrar al fons de la seva proposició voldria fer-li una observació prèvia; és un prec personal: li agrairia que quan presenti iniciatives com aquestes en què es fa referència a malalties que de ben segur els que estem aquí hem estat afectats de manera més o menys indirecta, dic que quan presenti iniciatives d'aquest tipus s'estalvi algunes expressions que des del meu punt de vista, tal vegada per un excés de sensibilitat, considero excessives; expressions del tipus "cada any moren milers de persones", "evitem que adolescents pateixin aquest càncer", jo crec que l'única intenció de ficar aquest tipus de valoracions és, en certa manera, responsabilitzar o tractar de culpabilitzar una eventual oposició a la seva proposta, i des del meu punt de vista és fins i tot èticament qüestionable. És només un prec personal.

Bé, fet aquest aclariment passam ara al contingut del text. Li he de dir que per preparar aquesta intervenció hem llegit diversos informes, informes sobretot de l'OMS, sobre la vacuna del virus del papiloma humà, responsable, com vostè ha dit, del càncer de coll d'úter. Li he de dir que pel que hem llegit sembla que ni tot està molt clar, hi ha diverses opinions sobre les seves aplicacions, etc. Hi ha dubtes, com la duració que pot tenir aquesta vacuna, es parla de la possible duració de quatre mesos, que després s'hauria de repetir. Hi ha també dubtes sobre la població diana, la població que ha de ser objecte de vacunació. Al temps hi ha raons diríem d'interessos de les empreses farmacèutiques per una ràpida comercialització i, a més, a uns preus que són caríssims... Hi ha dubtes.

De tota manera també li direm que la nostra posició en relació a aquesta proposició no vindrà d'aquests dubtes o d'aquestes incerteses que probablement són subjectives i poc

científiques. La nostra posició té a veure amb les actuacions que en aquest moment està duent a terme la Conselleria de Salut i Consum. Ens consta, i és públic, que des de fa dies la directora general de Salut Pública així com el seu equip s'estan reunint amb representant d'associacions relacionades amb la salut per conèixer quina és la seva opinió sobre la vacuna i l'eventual posada en marxa d'aquesta vacuna. Nosaltres -ja ho hem dit altres vegades- pensam que és molt important consensuar qualsevol actuació amb el sector. Per tant i en conseqüència nosaltres expressam, com ja hem fet abans, la nostra confiança en la gestió de la Conselleria de Sanitat, esperam les seves conclusions i, en conseqüència, anunciam que votarem no a la seva proposició no de llei.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Suárez. Pel Grup Parlamentari d'Unió Mallorca té la paraula el Sr. Josep Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, és evident per al Grup d'Unió Mallorca que l'estat de benestar i la societat del benestar són conquestes col·lectives absolutament positives, i dins aquestes conquestes absolutament positives de l'estat de benestar hi ha una sanitat gratuïta i universal. Evidentment Unió Mallorca aposta per incrementar els serveis i les prestacions que s'inclouen dins aquest pilar de l'estat de benestar que és la sanitat gratuïta i universal. I molt més especialment en un cas com el que tractam en aquesta proposició no de llei, que té una incidència molt més gran a les Illes Balears, ja que doblam la taxa estatal d'afectació per aquesta malaltia.

Des d'aquest punt de vista, per tant, ens apuntam a qualsevol mesura que pugui ampliar els serveis i les prestacions per tractar la malaltia. Ara bé, també és cert que l'estat de benestar i la societat del benestar compten amb uns recursos limitats, i si tenim en compte que les Illes Balears pateixen un mal finançament de la comunitat autònoma, fruit d'un traspàs de competències amb recursos insuficients i que, per tant, és una reclamació l'ampliació d'aquests recursos, i si tenim en compte que el Govern de les Illes Balears ha iniciat ja fa estona unes negociacions a la comissió interterritorial perquè aquesta vacunació de la malaltia que tractam sigui assumida dins el calendari estatal de vacunació i per tant el seu cost, en part almanco, pugui ser assumit pel ministeri, pel govern de Madrid, consideram que hem de confiar en les gestions del Govern de les Illes Balears a afectes d'aconseguir aquest objectiu de la vacunació gratuïta i universal a través d'aquest acord de la comissió interterritorial, i per això el nostre sentit del vot serà negatiu.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Melià. Pel BLOC per Mallorca i PSM té la paraula el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. En primer lloc saludam aquesta iniciativa del Partit Popular; creim que és necessària aquesta reflexió; estam parlant, com s'ha apuntat, d'un tema greu especialment a les Illes Balears -segons l'IBAE parlem de 27 dones mortes l'any 2005-, i per tant realment és un tema preocupant.

L'aparició, l'autorització de la vacuna contra el virus del papiloma no hi ha dubte que ha resultat una esperança, una qüestió que s'ha d'estudiar, però que encara ara ningú no s'atreveix a dir que sigui cap panacea, i hem d'anar també alerta a crear unes falses expectatives que, en aquests especials temes, representen una especial crueltat. Si sempre és difícil establir el cos d'oportunitat d'una decisió que té unes conseqüències econòmiques, més ho és quan s'eixampla el ventall de serveis que pot donar a la salut, que efectivament els que queden fora d'allò que la sanitat gratuïta i universal pot cobrir, realment és sempre, com sap l'exconsellera, una decisió difícil de prendre.

Se'ns diu des de la conselleria, després de les consultes amb aquesta proposició, que hi ha un moment d'avaluació, juntament amb altres autoritats sanitàries, a distints països, i que s'està estudiant el cost-eficiència d'aquesta mesura, com també fórmules alternatives. Creim que és prudent, per tant, donar aquest vot de confiança a la feina que està duent a terme la conselleria i ens resulta en aquest moment precipitat donar suport a una proposta tan calendaritzada com la que ens presenta el Partit Popular.

De totes maneres he trobat, com que no coneixíem el cost, aquesta avaluació que ens ha fet la Sra. Castillo migrada, jo 1,5 milions d'euros ho he trobat poc, no sé si es referia només a les adolescents de 12 anys; clar, si fos..., depèn del col·lectiu del qual parlem, dependria també de quin seria el cost. A nosaltres se'ns havia parlat de 3, fins i tot de 4 i fins i tot de més milions, depenent també del nombre de persones, del nombre d'adolescents a les quals se sotmetria a aquesta vacuna, i de quantes vegades fos necessari. Crec que aquest estudi, o almanco com a mínim nosaltres en aquest moment no el coneixem, crec que és bo que la conselleria l'estudiï.

Creim que el tema d'estudi també ha de ser breu, amb enteses i en col·laboració amb la comunitat científica; suggerim també que l'Acadèmia de Ciències Mèdiques de Catalunya i Balears sigui escoltada al respecte, com també la societat civil. En aquest sentit la proposició no de llei parla d'una Associació Balear contra el Càncer que no coneixem; no sé si és l'Associació Espanyola contra el Càncer, que sí que té una tasca molt coneguda en aquest sentit, crec que coneguda de tots nosaltres, però l'associació balear, ja dic, si no anàssim errats, no la coneixem, que seria molt bo que hi hagués una associació balear també en aquest sentit.

En tot cas creim que hi ha una tasca de la qual no es pot bravejar, tal com ha fet l'exconsellera, que és la tasca de garbellada de tota la població femenina possible en tota la detecció precoç no només del càncer de cèrvix, sinó també del càncer de mama que, com se sap, té moltíssima més incidència i mortalitat, i que avui crec que les llistes d'espera i el servei en

aquest moment en una tasca de tanta importància no és tan ambiciós, tan còmode, tan àgil com s'hauria d'haver heretat, i en aquest cas té un repte, entenem, la conselleria de millorar-lo perquè certament aquesta detecció precoç, en tot aquest tipus de malalties, és molt important.

Per tant demanam al Govern que faci aquesta millora notòria de la garbellada, esperam novetats sobre la vacuna. Avui, ja dic, votarem en contra però continuam també a l'espera d'aquests estudis i confiem que es prengui la mesura que sigui més necessària per a la salut i que pugui realment afrontar aquest càncer, i desgraciadament la paraula és exacta, que és aquesta malaltia a la societat balear.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Alorda. Té la paraula el representant del Grup Socialista.

EL SR. GASCÓN I MIR:

Gràcies, presidenta. D'entrada direm que el nostre grup no votarà a favor avui d'aquesta proposició no de llei que presenta el Partit Popular. La idea d'aquest diputat encara personalment no la tenc jo del tot formada, però hi ha evidències que a la llarga es farà el que diu la Sra. Diputada.

El que sí és cert és que hi ha un compromís adquirit pel Govern de les Illes Balears de no rompre aquest acord establert al si de la Comissió de Salut Pública del ministeri de fixar un calendari de vacunació general a totes les autonomies, malgrat pot sortir aquí algú i dir que Navarra ja ho ha provat i ja ho farà, però nosaltres pensam que s'ha de mantenir un compromís d'uniformitat entre totes les autonomies.

Sabem vostès, i alguns més que altres, que a principis d'enguany al *Consejo Interterritorial de Salud* es va decidir ajornar la decisió fins a una altra reunió. En aquesta reunió hi havia un representat, o una representant, en aquest cas, de la Conselleria de Sanitat de les Illes Balears perquè era el mes de febrer, i allà es va decidir que ha de ser el conjunt del Sistema Nacional de Salut el que ho ha de fer. Per tant nosaltres pensam que políticament no seria responsable fer-ho ara; tampoc no ho seria quan la conselleria ha convocat el col·lectiu d'afectades i el comitè assessor de vacunes per discutir-ho; per tant prendre una decisió avui, molt de pressa, una decisió que neix arrel que el ministeri aprova aquesta vacuna i llavors, idènticament, presento jo una proposició perquè es faci. Facem-ho amb cura, facem-ho anant alerta, perquè no és tan fàcil ni hi està tothom d'acord. Se'ns ha dit aquí d'associacions, un caramull d'associacions que diuen que hi estan d'acord; n'hi ha d'altres que no. Per tant pensam que s'ha d'estudiar.

Ens han dit que 13 persones per 100.000 habitants aconseguirien una eliminació del risc de càncer de coll d'úter. Per tant un 70% d'aquestes dones, de les 13 per cada 100.000, serien les beneficiàries d'aquesta cura. A la ponència que es va realitzar sobre aquest tema, que és una ponència que es diu "*Situación actual. Vacunas y perspectivas de su utilización*", que hi va anar una persona de la Conselleria de Salut, la Sra.

(...) Santos, de la conselleria anterior a aquesta, es va fer un estudi, aquest estudi que els puc jo proporcionar, i en aquest estudi es diu, entre altres coses, una recomanació diu: “*Iniciar la vacunació sistemàtica de las niñas de un corte a elegir entre 11 y 14 años de edad por comunidad autónoma, en función de sus necesidades y prioridades*”; i després aquesta mateixa ponència, a la qual varen assistir membres de la Conselleria de Salut de la Sra. Castillo, diu: “*En el contexto de una vacunación universal -que és el que vostè demana- deberá ponerse en marcha un grupo de trabajo específico que elabore las recomendaciones pertinentes para la mejora del cribado del cáncer*”. Per tant necessitam un temps prudencial per posar en marxa això; seran sis mesos, seran tres o seran nou. Jo recordo les vegades que jo he sortit aquí a demanar que en tres mesos, en sis mesos..., i diu “no posi temps perquè *el tempo lo pone el Gobierno*”; això..., bé, m’ho han dit durant 12 anys, vull dir que ara ho deim nosaltres, és així. Per tant el Govern serà el que decidirà en el seu moment quan es farà això.

I per acabar, perquè jo crec que no podem dir més coses, a part he de dir que no és 1,5 milions d’euros el que costarà, sinó 3,5 milions, com deia el Sr. Alorda, perquè si comptam 11.000 naixements la meitat són nenes, el 50%, i es fa en talls d’11 anys i de 15 anys, idè surten 3,5 milions d’euros, no 1,5, que és igual, si és necessari es gasta, però no es pot sortir aquí amb xifres que no són certes. Jo li vull dir que també hi ha treballs, com he dit, tan importants com els de la Universitat Menéndez i Pelayo, del president de la Societat Espanyola d’Epidemiologia, del Sr. Porta Serra, que parlen sobre aquest assumpte.

I jo en cap moment no voldria que s’interpreti que jo estic en contra d’aquesta vacunació, no ja com a grup parlamentari sinó com a persona. El que sí diré és una cosa: si fem aquesta vacunació a nenes d’11 anys i 15 anys perquè els resultats es vegin d’aquí a 30 anys, que és quan es té el càncer, la mitjana d’edat, i estem fent la prevenció tan nefasta que estem fent, i no li carrego la culpa a vostè perquè no en té cap, la prevenció que es fa de càncer de coll d’úter, de càncer de pulmó, de càncer de còlon, de càncer de mama, potser hem de fer això però també ens hem d’abocar en els d’ara, i els d’ara, a les dones d’ara no se’ls fa prevenció de coll d’úter. És a dir, jo no dic que no s’hagi de donar aquesta vacuna; s’ha de fer amb cura, s’ha de veure a qui es dona, si és universal o no, però el que està clar és una cosa: la prevenció és important i la prevenció no es fa en aquest país; la prevenció que vostè ha dit que es fa a les Illes Balears, no, escolti; la prevenció, les citologies en aquest moment s’estan fent cada dos a tres anys, les citologies a la medicina pública. Per tant no podem estar contents amb això, per tant se’ns passen càncers de coll d’úter i estem parlant d’una cosa que serà bona d’aquí a 30 anys a un grup petit de persones. Insisteixo, açò no vol dir que digui que no s’ha de donar, però deixem que el ministeri doni les pautes juntament amb les comunitats autònomes, que tenen una reunió a final d’aquest mes o a principi del mes que ve, que és quan es va pactar pels anteriors governs autonòmics que es prendria una decisió. Vegem aquesta decisió i vegem si es dona a tothom i a qui es dona. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Gascón. Vol fer ús de la paraula el grup proponent? Sra. Castillo, té la paraula.

LA SRA. CASTILLO I FERRER:

Moltes gràcies, presidenta, i ho faré des del meu escó. La veritat és que és una pena. Jo crec que hem perdut una oportunitat d’or i no sé si és perquè presenta la iniciativa el Partit Popular o perquè tenen altres prioritats. Amb totes les intervencions que hi ha hagut per part de tots els grups crec que haguéssim pogut arribar a un document de consens, a una proposta de consens: llevant els sis mesos, reforçant la prevenció secundària, que estic totalment d’acord amb la intervenció del Sr. Gascón, però crec sincerament que haguéssim pogut arribar a un acord.

Totes les societats científiques que he esmentat avalen l’efectivitat d’aquesta vacuna. Jo no vull generar falses expectatives, Sra. Suárez, simplement dic que els que saben del tema, que són els professionals representants en aquestes societats científiques, tots diuen que hi ha un 70% d’efectivitat, de tal manera que si posàssim l’any que ve aquesta vacuna a les nines de 12 anys de la nostra comunitat, un 70% de les que haguessin pogut desenvolupar un càncer de cèrvix s’ho podria evitar.

Crec que la xifra és el de menys; poden ser 1,5 milions, poden ser 3; els meus càlculs són 1,5 milions, 3.800 dones nascudes en 12 anys en aquesta comunitat actualment, a aproximadament 300 euros per dosi. És igual, podem fer els càlculs que vostès vulguin. Jo crec que en prevenció no hi ha doblers perquè, a més que és una inversió en salut, també és un estalvi de futures intervencions, futurs tractaments del càncer i futures proves diagnòstiques. Avui no ho volen fer. Per cert, Sr. Gascón, que el febrer es va ajornar aquesta decisió perquè encara no estava comercialitzada la vacuna a Espanya. Jo crec que avui allò important, i per això el Partit Popular ha presentat aquesta iniciativa, és que fa un mes que es comercialitza i es pot comprar en el nostre sistema de salut. És el mateix que va passar amb la salut bucodental; des de Balears vàrem reiterar el finançament per part de l’Estat, tot i que no vàrem esperar i l’any passat, o l’anterior, el vàrem incorporar. Ara per motius electoralistes prometen que es finançarà per part de l’Estat allò que ja tenim a Balears. Podria passar el mateix en aquest tema.

Jo crec que és un tema prou important, repetesc, una inversió en salut, a més, de les nines de la nostra comunitat autònoma, i per tant només esper que ho reconsiderin, que facin la feina que diuen que s’ha de fer -els puc assegurar que està molt avançada a la Conselleria de Salut- i que al final també estarem aquí i des del Partit Popular hi donarem suport, perquè al final s’imposarà el seny i l’evidència. No volem ser pioners, malgrat siguem la comunitat que més índex de cèrvix tenim? No ho siguem; perdem una oportunitat. Però, repetesc, quan ho decideixi el Govern, com diu el Sr. Gascón, el Partit Popular estarà aquí i donarem suport a aquesta iniciativa. Esperem que en poc temps es pugui incorporar aquesta vacuna contra el càncer de cèrvix a la comunitat autònoma i en aquest sentit guanyar salut les dones de la comunitat. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

(Més remor de veus)

Moltes gràcies, Sra. Castillo.

...els problemes que són tècnics i que per tant, doncs, passarem a una altra votació. I si no funcionàs doncs votariem a mà alçada.

Acabat el debat iniciarem la votació.

Passam a votació.

(Aplaudiments)

Seguidament...

Bé, crec que ha quedat molt clar que el sistema no funciona, així que, per favor, votarem a mà alçada.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Vots a favor de la proposició no de llei?

Sra. Presidenta, parece que ha habido un error con el sistema de votación porque hay votos que no han sido computados.

Vots en contra?

(Remor de veus)

No hi ha abstencions. Per tant, resultats de la votació: a favor, 30..., no, 29; i en contra, 30. Per tant queda rebutjada la proposició no de llei i passam a la següent.

Hay votos que no han sido computados. Convendría repetir la votación para resolver el error.

III.2) Proposició no de llei RGE núm. 1773/07, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a I Pla de participació ciutadana.

LA SRA. PRESIDENTA:

La següent proposició no de llei és la presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a la participació ciutadana.

Crec que els serveis tècnics ens boicotegen. La veritat és que la votació és 28, 25. No obstant això si algun diputat diu que ha votat i no és així, doncs, si volen defensar-ho...

Per defensar-la...

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Sí, endavant.

Sra. Presidenta. Aquí hi ha dues persones, dos diputats que han votat i no ha funcionat.

(Més remor de veus)

EL SR. RIBALAIGA I BRIONES:

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyores i senyors diputats, esper que aquesta proposició no de llei tengui menys problemes que l'anterior a l'hora de ser votada.

Si els sembla bé a les senyores i als senyors diputats, donat que la intenció dels diputats és clara i sembla ser que no funciona bé el sistema, doncs repetirem la votació.

(Continua la remor de veus)

El nostre Estatut d'Autonomia dedica tot el seu títol segon a drets i deures i llibertats dels ciutadans de les Illes Balears. Més concretament l'article 15 de l'Estatut parla del dret de participació, i no crec que sigui ara oportú haver-lo de llegir, perquè segur que tots vostès el coneixen o el tenen present. Per fer atractiu l'exercici d'aquests drets, les administracions públiques han de posar mitjans necessaris a l'abast dels ciutadans i facilitar-los l'accés eficaç als assumptes públics i crear un entorn favorable per a la participació activa. Però no es tracta tan sols de donar compliment a un article de l'Estatut, es tracta també de donar una resposta a la creixent desafecció que els ciutadans manifesten per la cosa pública. A tots ens varen preocupar les baixes participacions en el procés electoral i tots els partits van realitzar en el seu moment declaracions més o menys coincidents sobre la necessitat de superar aquesta creixent desconfiança que no només afecta els polítics sinó les pròpies administracions i per tant l'administració pública.

Sí, Sr. Flaquer?

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Sra. Presidenta, jo crec que hauríem de començar a donar un poquet de seny a aquests plenaris i als sistemes de votació. Jo crec que aquí hi ha 53 diputats que han votat, els altres diputats eren presents aquí i no han manifestat el seu vot, crec que s'ha aprovat aquesta... Crec que vostè donava ja fins i tot per aprovada aquesta proposició no de llei i creim que el resultat és el que és.

Moltíssimes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Els canals de participació tradicionals estan quedant obsolets, els ciutadans perceben a les administracions públiques una estructura burocràtica, complexa, antiquada, costosa i ineficient. Sembla que avui en dia hi ha un cert consens a considerar que les noves tecnologies de la informació i comunicació poden ser un instrument essencial per

En anteriors legislatures me manifesten els membres de la mesa que en diferents ocasions s'havia arribat a votar fins a sis ocasions. Així que esper que tothom entengui...

transformar aquesta realitat i que es pot començar un procés de modernització de l'administració, on el centre de gravetat estigui situat en els ciutadans i en el seu dret a participar de la manera més efectiva possible en els assumptes públics. Aquesta tendència és coneguda com "governança electrònica", "administració electrònica" o, simplement, "governança".

Però no només s'ha de treballar en l'àmbit de les noves tecnologies, els sistemes de participació tradicionals també s'han de modernitzar i adaptar als nostres temps. Igual que en altres ocasions, la participació de la societat en polítiques públiques ha d'evolucionar, perquè la realitat és que la nostra societat s'ha configurat un escenari social nou; són evidents les limitacions de les formes tradicionals per resoldre els assumptes públics; s'ha d'incrementar la democràcia participativa de manera eficaç, on els grups socials i les entitats tinguin una presència activa en el funcionament de l'administració. L'administració ha d'acomplir amb la seva màxima de servei públic i ho ha de fer cercant nous sistemes, noves vies de comunicació amb la ciutadania; vies i sistemes que permetin un flux de comunicació recíproc, informació d'anada i tornada que faciliti als ciutadans la seva participació en els assumptes públics, i l'administració i la presa de decisions.

Només amb una bona informació es pot participar, només amb una bona informació es poden prendre decisions. S'han de trobar fórmules per respondre a les demandes i preocupacions reals de la ciutadania. Es fa necessari reforçar el teixit associatiu i l'esperit cívic i les administracions públiques han d'oferir suport i recursos per fer-ho possible. Els socialistes ja ho reflectíem en el programa electoral, per tot això presentem avui aquesta proposició no de llei per instar el Govern a potenciar la implicació de la ciutadania, perquè prengui part en la definició i execució dels assumptes públics i a elaborar el I Pla de participació ciutadana, com a document central de desenvolupament d'accions concretes que servirà per definir les línies estratègiques que garantiran el seu fi de forma eficaç.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies. S'ha presentat una esmena de modificació per part del Grup Popular i per defensar-la té la paraula la seva portaveu.

LA SRA. FELIU I ÁLVAREZ DE SOTOMAYOR:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. (...) Senyors del Grup Parlamentari Socialista que, com vostès diuen a l'exposició de motius d'aquesta iniciativa, l'administració pugui seguir acomplint amb la seva obligació de servei públic, com ho ha fet fins ara sense cap dubte. I no només s'ha fet fins ara, sinó que els voldria recordar que el govern de l'anterior legislatura, el govern del Partit Popular ha treballat molt dur perquè la participació ciutadana sigui un fet real en aquesta comunitat, i ho ha fet, entre d'altres iniciatives, a través d'una Llei de règim local de Illes Balears, tenint en compte que és als ajuntaments, i això no ho podem obviar, on es manifesta la màxim voluntat popular com a organismes més propers als ciutadans que són. Per tant, s'ha fet, crec jo, fins ara

bastant més que un pla de participació ciutadana; s'ha fet una llei que contempla en el seu articulat la participació ciutadana.

I tenint en compte que fins ara la participació ciutadana és plenament municipal, perquè m'imagín que vostès no tenen ara cap intenció que, aquí, en aquest Parlament, fins i tot en el Congrés dels Diputats, puguin participar directament els veïns, pens que, com s'ha fet fins ara, el Govern el que ha de fer és vetllar perquè aquesta participació sigui real en els ajuntaments i just per això aquesta Llei de règim local, que fa que, per primera vegada a la nostra història, una llei autonòmica potencii el dret de la participació ciutadana. Aquesta llei contempla que és el municipi el nivell bàsic i essencial de l'organització territorial a les Illes Balears que permet fer més efectiva la participació ciutadana a l'hora de prendre mesures públiques i que l'afectin més directament.

I justament la filosofia d'aquesta llei, aprovada l'anterior legislatura a iniciativa del Grup Popular, és l'enfortiment de la participació pública en benefici de la qualitat de vida de la comunitat que representa; marca aquesta pròpia llei la necessitat de regular els aspectes participatius dels veïnats i dels seus representants i això ho fa al seu títol V, on recull tota la regulació de la participació ciutadana a la vida local. Torn a dir que crec que això és més que un pla, podríem dir que inclou un pla de participació ciutadana perquè va bastant més enllà.

En el capítol VII es marquen clarament tots els punts d'informació i participació ciutadana, així, el seu article 116 parla dels principis generals i diu que les corporacions locals facilitaran la més àmplia informació sobre la seva activitat i promouran la participació de tota la ciutadania a la vida local. A l'article 118 parla dels drets fonamentals de la ciutadania i marca que els ajuntaments han de vetllar perquè no es produeixin conductes discriminatòries de cap tipus. L'article 121, sobre mitjans de participació ciutadana, diu que les corporacions locals han de facilitar la participació ciutadana; contempla també que les associacions de veïnats, constituïdes en defensa dels interessos generals o sectorials dels veïns, tinguin consideració d'entitats de participació ciutadana.

Marca la llei, a l'article 122, clarament, que les associacions en relació amb el municipi poden sol·licitar informació directa dels assumptes que afectin l'interès de l'associació respectiva, poden elevar propostes d'actuació a l'àmbit de la matèria de competència municipal, poden formar part dels òrgans de participació i intervenir a les sessions plenàries i a les comissions d'estudi, informe o consulta. Contempla, fins i tot, aquesta llei, al seu article 24, la creació del Consell Social com a òrgan consultiu de govern en representació dels veïns i de les entitats ciutadanes més representatives, amb la finalitat, justament, de garantir aquesta participació ciutadana en la gestió municipal.

Crec idò, senyores i senyors diputats, que aquestes pinzellades que he fet entorn de la Llei de règim local, aprovada en aquest Parlament fa un parell de mesos, són més que suficients per clarificar en quina situació ens trobam el dia d'avui.

Senyores i senyors diputats, afortunadament no partim de zero, a l'anterior legislatura, com he dit, es va treballar molt i

fort per fer real aquesta participació i la implicació ciutadana, sempre, i torn repetir, contemplant els ajuntaments com a institucions bàsiques de participació ciutadana.

I mirin, un exemple, l'Ajuntament de Palma, a les darreres legislatures, ha renovat ja, per actualitzar-se justament, dues vegades el model de participació ciutadana, que podem dir que és el més modern que puguem trobar. I no s'haurà fet tan malament quan la pròpia FEM ho ha agafat com a model per a tota Espanya; no només això, sinó que tenim l'honor que el director de Participació Ciutadana de l'Ajuntament de Palma a la legislatura 1999-2003, el Sr. Rafel Bosch, ja va formar part de la Comissió d'elaboració del reglament marc de participació ciutadana de la pròpia FEM, la qual cosa crec que és important tenir-ho en compte.

Però clar, vostè diu que ho duien dins el seu programa electoral, que ho marcaven, però és que arriben vostès, arriba un pacte de progrés a l'Ajuntament de Palma i el primer que fa és carregar-se la participació ciutadana, la participació d'entitats prou representatives de la nostra ciutadania, com poden ser ARCA, com pot ser el Museu de Mallorca, com pot ser el Museu Diocesà, és a dir, la Societat Lul·liana, el Col·legi d'Aparelladors, és a dir, es carreguen directament la participació ciutadana més experta en temes propis d'aquesta Comissió de centre històric i de catalogació.

Clar, se'ls carreguen, els lleven tot dret a votar, els deixen parlar, però no votar, per la qual cosa el que era fins ara històric a la ciutat de Palma, que des de que es va crear aquesta comissió sempre havien pogut fins i tot decidir i determinar moltes vegades els punts que anaven a aquesta comissió, els deixen fora de lloc. Afortunadament, han hagut de rectificar perquè la pressió mediàtica i ciutadana ha estat prou forta com perquè hagin anunciat la rectificació i els tornaran admetre.

Però, senyores i senyors diputats, la idea inicial del pacte de progrés a l'Ajuntament de Palma era una presidència de la batlessa, és a dir, una figura política; una vicepresidència de la regidora de Cultura, figura política; una vicepresidència de la directora de Patrimoni, Arxius i Biblioteques, figura política, amb vocalies amb veu i vot, el gerent d'Urbanisme, figura política; el regidor d'Habitatge, figura política; representant del Col·legi d'Arquitectes, tant de bo, una figura ciutadana, i representant de la Universitat de les Illes Balears, figura ciutadana. Aquesta ha estat inicialment la intenció que han tengut vostès a l'Ajuntament de Palma, clar, una aclaparadora majoria de càrrecs polítics front a col·lectius que, com he dit abans, fins ara n'havien format part, justament amb la filosofia que fos una participació ciutadana preparada per a aquests temes i a la vegada oberta a la presa de decisions. Com he dit abans, afortunadament s'ha fet marxa enrera, però ja se'ls ha vist massa el llautó.

Per tant, senyores i senyors diputats del PSOE, permetin que des del Grup Parlamentari Popular tinguem els nostres dubtes entorn de la serietat i entorn de l'honestat d'aquesta proposta, perquè les coses es demostrin amb els fets i vostès ja ho han demostrat. Mirin, vostès la veritat és que pareix que prediquen el que no fan, vostès descobreixen una realitat que després ignoren amb els seus fets concrets.

Si volen saber quines són les nostres sospites entorn d'aquesta proposició, els ho diré ben clar: aquesta proposició fa olor que ja ho tenen tot preparat, que ja ho tenen tot preparat per començar, com sempre, ens en podem recordar de l'anterior pacte de progrés, a fer estudis i més estudis, fins i tot, els podria dir i no m'equivocaria massa, nom i llinatges de la persona o les persones que faran aquests estudis, crec que no m'equivocaria.

Però mirin, perquè els quedi ben clar que des del Grup Parlamentari Popular no tenim altres desitjos en aquest tema més que s'escolti els ciutadans, se'ls deixi participar de ver, els hem presentat una esmena al punt 1.2 d'aquesta proposició; quedaria de la següent manera, deim que el punt 2 quedi dient: "Elaborar un Pla de participació ciutadana com a document central de desenvolupament d'accions concretes. Dintre del mateix es definiran les línies estratègiques per arribar al fi que es persegueix de la forma més eficaç possible, entre les quals es trobaran les necessitats econòmiques del mateix per poder establir les línies d'ajuda als municipis com a institucions que compten amb major participació ciutadana."

És a dir, aquesta esmena no té cap altra intenció més que concretar aquest pla de participació ciutadana, que es concreti, que es reconegui la força que tenen els ajuntaments i les responsabilitats que tenen els ajuntaments respecte de la participació ciutadana, en funció de la Llei de règim local, i contemplar-ho també d'una forma econòmica, perquè si no sabem tots que si no hi ha un apartat econòmic a qualsevol pla aquest pla no es du mai a terme.

Esperam comptar amb el seu suport, perquè crec que a la fi en el que sí ens podem trobar tots a un punt comú és que hem d'intentar millorar, però de ver, la participació ciutadana, sobretot partint dels ajuntaments.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Feliu. Grups que vulguin intervenir? Pel Grup Mixt, té la paraula la Sra. Marí.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. La democràcia no consisteix només a anar votar una vegada cada quatre anys i després quedar-ne despenjats -be, de vegades votam més d'una vegada-, la democràcia és molt més que el fet de votar, malgrat que exercir el dret a vot en constitueix un dels símptomes necessaris i imprescindibles, la democràcia implica que els ciutadans es responsabilitzen de la cosa pública i que a l'hora dels poders públics s'estableixen mecanismes i canals de participació de cara a la ciutadania. Tot plegat implica, senyores i senyors diputats, la necessitat d'una societat participativa en què la gent voti, si pot ser en un percentatge més elevat del que últimament passa, i en què, a més a més, la ciutadania se senti partícip del sistema i se'n senti perquè, efectivament, hi pugui participar d'una manera més eficaç i més directa.

Arreu de la nostra part del món, a Europa, especialment a l'Europa del nord, on la democràcia està molt més assentada i amb més tradició, existeix un debat profund sobre les formes de participació de la gent; per exemple, hi ha qui diu que tothom hauria d'ostentar alguna vegada en la vida qualche càrrec públic, però que correlativament ningú no hauria de perpetuar-se en els càrrecs. També existeix un debat profund sobre aquesta qüestió en els nous corrents de l'esquerra a altres parts del món; així tenim, per exemple, a Amèrica llatina el cas de Porto Alegre, on els pressuposts es realitzaren d'una manera participativa. Una democràcia sòlida, ben consolidada, requereix la participació de la gent, a les eleccions com a candidats i com a electors, però també en la presa de decisions sobre qüestions que l'afecten.

Entre nosaltres però, malauradament, existeix un teixit social considerablement feble, les Illes Balears, les illes Pitiüses, es troben entre els territoris de l'Estat espanyol on el grau d'associacionisme és més baix i on el teixit social és més feble. Correlativament, per tant, necessita ser envigorit, per això, des d'Eivissa pel Canvi, donam suport a la proposició no de llei perquè el Govern dugui a terme el I Pla de participació ciutadana. A més a més, sabem que el nostre Estatut d'Autonomia així ho estableix en el seu article 15. Consideram, per tant, necessari que el Govern elabori aquest Pla de participació ciutadana per tal de desenvolupar el que estableix el nostre propi marc legal.

Ahora però de dur aquest pla de participació ciutadana, consider que s'han de tenir en compte una sèrie de qüestions: primer, les conclusions a què van arribar al primer congrés sobre Associacionisme i Voluntariat que es va arribar a celebrar a Eivissa l'any 1999. Així mateix, haurem de tenir present que perquè un pla de participació ciutadana pugui funcionar adequadament s'han de tenir en compte les característiques de la societat illenca, en el seu conjunt, així com les particularitats de cadascuna de les Illes Balears, d'aquesta manera madurarem com a societat i evitarem un cert paternalisme que sempre emana del poder.

Tenim encara fresc, relativament pròxim, el record d'una època dictatorial en què tota l'acció política tenia un caràcter estrictament vertical i tot anava de dalt cap a baix; les democràcies més ben consolidades funcionen exactament a l'inrevés i tot va de baix cap a dalt, de la base cap al Govern, és el poble qui legitima el Govern en democràcia. Però la democràcia no té la mateixa qualitat si no és participativa que si ho és, no ens hem d'accontentar amb el que formalment és imprescindible perquè un sistema sigui democràtic, hem de ser capaços d'anar més enllà, per tant hem d'establir els canals, el mitjans i els àmbits necessaris perquè la gent pugui participar activament en la gestió de la cosa pública.

Així mateix, no estam d'acord amb l'esmena presentada pel Grup Popular. Un pla de participació ha de treballar en molts àmbits, no només en els municipals, i, a més, ha de ser el Govern, qui presenta aquest pla, qui digui a quins àmbits i amb quines partides econòmiques s'ha de fer.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Marí. Té la paraula el Sr. Vicens, per Unió Mallorca.

EL SR. VICENS I MIR:

Gràcies, Presidenta, senyores i senyors diputats. La participació ciutadana és un d'aquests conceptes genèrics que jo crec que tots els grups estarem d'acord a potenciar i a fomentar, però després, a l'hora de posar-se negre sobre blanc i sobretot per a exercir-se ja és més complicat i és més difícil. Tots estarem d'acord que és una eina bàsica i un eix fonamental del sistema democràtic; que el sistema es debilita si no es fomenta aquesta participació ciutadana. També crec que és més que evident que, com més va més, hi ha una certa indiferència dels ciutadans amb les qüestions polítiques, hi ha molta més baixa participació del que a nosaltres ens agradaria, tant en matèries com en activitats municipals, de consells, de les administracions, etcètera, com en els processos electorals, és evident que l'abstenció és una cosa que afecta a tots i, entre d'altres coses, afecta els fonaments del sistema democràtic.

És per tant feina a tots els polítics i serà, en primer lloc, un tema, un eix d'Unió Mallorca, del nostre grup, fomentar aquesta participació. Creim que el sistema democràtic vigents des de l'any 1978, no pot quedar aïllat o congelat en el ja preestablert sinó que ha d'anar evolucionant i hem de fer dels ciutadans els autèntics protagonistes d'aquesta activitat política. Per tant, creim que hi ha una sèrie d'eines que s'han d'aprofitar, s'ha parlat aquí, i és bo recordar-ho, de tot el tema de noves tecnologies, informàtica, etcètera; la participació, fer còmoda aquesta participació des dels domicilis, des de la feina, etcètera, és avui molt més fàcil que no era fa trenta anys, per tant és tasca nostra aprofitar i implementar tots aquests instruments.

Creim també, des del Grup d'Unió Mallorca, que s'ha d'apostar per polítiques educatives i informatives, és a dir, serà sempre difícil que els ciutadans participin en una cosa que bàsicament no coneixen o que no n'estan informats, i és tasca del Govern, dels diferents governs, i jo que crec que de tots els partits polítics, procurar donar la informació necessària i procurar acostar-nos a aquesta ciutadania. Per tant, en primer lloc, polítiques educatives que expliquin als ciutadans el què, el com es fa, quines són les línies bàsiques, perquè els valors democràtics s'han de mantenir i s'han d'augmentar. I, en segon lloc, també, aquestes polítiques informatives de donar a conèixer per què es fan les coses, quins objectius hi ha, quins projectes i quins instruments i com poden participar; perquè difícilment podem aconseguir que participin si no estan informats amb què i com.

Per tant, una cosa més que s'ha de fer i que seria un objectiu d'aquest pla, serien les polítiques de proximitat, s'ha parlat a l'esmena del Partit Popular del tema municipal, però creim que ha d'afectar també molts altres àmbits i aposta no li donarem suport. I també creim que és un tema que la principal responsabilitat és la del Govern. Aquesta participació s'ha de cercar a vies efectives, eficients, que no quedi el tema damunt el paper, com tantes coses hi queden en aquest país, sinó que s'implementin totes aquestes vies efectives i actives.

Seria bo, també, ja sabem que tenim un Estatut nou, però a nosaltres, al Grup d'Unió Mallorca, ens hagués agradat que precisament dins aquest Estatut hi hagués la possibilitat de convocar referèndums, que, els agradi o no, és una manera directa en què la gent podria participar. Per tant, hem d'aconseguir centrar amb les preocupacions reals dels ciutadans, que no es quedi en un dret abstracte i, sobretot, també encoratjar el Govern que tindrà el suport del Grup d'Unió Mallorca en aquesta política de seguiment actiu de les participacions i en el pla de participació ciutadana, que demanàrem que també estàs enfocat a tot el tema d'educació i informació. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Molt gràcies, Sr. Vicens. Pel BLOC, PSM-Verds, té la paraula el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, celebrem que una de les primeres iniciatives d'aquesta legislatura sigui per assumir un compromís en participació ciutadana, perquè, com que no compartim la impressió que té la portaveu del PP sobre el que va representar a l'anterior legislatura, creim que és bo que serveixi de contrapunt aquest compromís i un canvi de tarannà i un leitmotiv, entenem, d'aquesta legislatura. L'important, ja es diu, és participar.

Per tal, com s'ha recordat, la democràcia es basa precisament que els ciutadans són els titulars del poder polític i el vot, per tant, només n'és una conseqüència, una de molt transcendent, una de molt important, però només una d'entre tantes. El gran repte, ser partícips els ciutadans en les decisions que es prenen. I si s'aconsegueix per paga tenim la gran escola de ciutadania, la gran escola de responsabilitat, la gran escola de civisme que no n'hi ha d'altra com ho és la democràcia, és aquell moment que els ciutadans, quan influeixen de ver en el Govern, que s'hi impliquen, que n'assumeixen les càrregues, que es fan corresponsables de les decisions difícils, que les critiquen amb coneixement de causa quan creuen que és oportú i entenen quin és el cost de triar. Com més involucrat i compromès està el poble en la cosa pública, més exigeix rigor als governants, i el contrari, com més se n'allunya més cau probablement també amb la mateixa exigència que els governants hi cauen darrera o davant del pa i el circ i de la demagògia poc rigorosa.

Per tant, és fonamental guanyar aquesta batalla i en aquest sentit la democràcia viu moments delicats, sempre ha viscut moments delicats; en aquest moment jo crec que l'estadística, el termòmetre de la participació electoral sol ser un bon detector, hi ha coses de fons, coses històriques, hi ha una trista i llarga història de desencisos, hi ha valors de la societat, però també hi ha un descrèdit de la política, forjat dia a dia també amb moltes decisions errònies i incoherències, d'enganys flagrants, de mesquineses, de corrupcions, de coses que ens podem atribuir amb menys o major mesura tots els que hem participat a un moment determinat en la vida política, però que evidentment uns més responsables que la resta.

Avui, quan gent de bona fe, militants de molt bon tarannà i que participen dins un projecte polític, coregen al seu líder: *¡no nos falles!*, és perquè tots plegats, tots, n'estam escalivats i tots necessitam tornar a creure en la política. Aquest és el repte de la legislatura i jo crec que és bo recordar avui al Govern, és bo recordar avui, arran d'aquesta iniciativa del Partit Socialista, que el compliment de promeses electorals, la reconfiança dels ciutadans en la paraula política donada crec que és una cosa fonamental per mantenir i recuperar aquesta credibilitat.

També no és només amb en l'exercici però de la política directa del poder, també és l'associacionisme, com s'ha apuntat; la informació pública; mecanismes tradicionals, sobretot mecanismes tradicionals dins l'administració local. Per tant, per ventura és allà on funciona millor, on el voluntariat i els ciutadans participen més de les festes a moltes de comunitats, jo crec que no és allà on hem de focalitzar aquest problema, que també, però aquí funciona, la comunitat germànica té mecanismes de ciutadania, la que no en té, probablement, és el parlamentarisme, és el Govern, que ha tingut sempre una aversió a la participació, que d'alguna manera la veu amb distància, que prohibia fins fa dos dies que es manifestés el públic, que hi participés perquè no influís en la presa de decisions; aquí hi ha un autèntic repte de canvi de xip, de canvi de filosofia, és en el parlamentarisme, és en el Govern, és en aquest altre món on pràcticament encara no hi hem entrat.

La gran eina, les noves tecnologies, s'ha dit, és complicat, no és fàcil, però també pareix que després de les paraules de vegades no es fa una fórmula ambiciosa d'implementació. Potser que hi hagi inèrcies procedimentals, però també hi ha una gran temptació a recloure-se dins els arcans del poder i procurar no posar la transparència necessària, s'ha dit: la informació, la transparència és *sine qua non* per a la participació política, però una transparència que ho mostra tot, una transparència que no només insinua i molt menys que te fa creure que ho mostra, quan realment ho amaga sota cosmètics de propaganda. Per tant, cal també una actitud honesta, bona, humil i acceptar el control i la crítica quan són tan importants dins el control del poder i perquè no perdi el sentit de la proporció.

L'associacionisme sa és fonamental, aquell que respon a inquietuds i iniciatives populars reals, de cap manera crear-lo des del poder. El Govern hi ha de col·laborar sempre lleialment. Els òrgans consultius, en el darrer ple, ens deia el portaveu del Partit Popular, que li sabia molt de greu que es posàs en marxa el Consell de la Llengua; a nosaltres no, el Consell de la Llengua, el de la Salut, el de la Immigració, els de tots els consells i òrgans consultius que hi pugui haver on es fomenti aquesta participació, on hi hagi aquest fòrum, on la societat civil i les institucions es trobin i participin. Fórmules com l'Agenda Local 21 s'han de dur a tots els indrets, a totes les filosofies, i també, com s'ha apuntat, fins i tot fer qualche experiència de dur al bessó de pressuposts de despeses de la inversió com són fórmules participatives dins els pressuposts. Més bo de dir que no de fer, però si un realment té aquesta voluntat qualche camí troba per arribar-hi.

La passada legislatura per paga també es va rebutjar una iniciativa legislativa popular, s'ha d'anar molt alerta, quan es

donen mecanismes populars d'intervenció, quan es posen llistons de cercar nombre de signatures, de cercar realment suports, després no fer-hi cas. Nosaltres pensam que aquesta iniciativa s'ha de recuperar, s'ha de donar satisfacció a la societat civil i creim que un element que ha de fer aquest pla de participació ciutadana és fer una llei de consultes populars. Creim que és necessari introduir qualche mecanisme de democràcia directa, tot i que sigui de manera puntual i en casos molt concrets, però creim que és necessari que hi hagi aquestes consultes populars. Com vostès saben, no ens espanta cap mena de consulta democràtica que es faci al nostre poble, des del més baix fins al més sublim de participació política.

Acab, Sra. Presidenta, donam suport a aquesta proposició no de llei i tant de bo tinguem ocasió en aquesta legislatura de debatre aquest pla de participació que es postula. Tanmateix pens, i els ho he de dir francament, honestament, avui, que en aquest moment, en aquest joc de la participació, en aquest moment de la credibilitat, estam pendents en el Govern actual d'una carta decisiva, una carta que crec que és important per a la nostra credibilitat i aquesta carta no són bastos, no són oros ni són copes, són espases.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Alorda. Té la paraula el grup presentant per acceptar o rebutjar l'esmena. I en el cas que n'hi hagi, per contradiccions.

EL SR. RIBALAIGA I BRIONES:

Gràcies, Sra. Presidenta. Primer de tot agrair als grups que han donat suport a la iniciativa i recordar que no estàvem debatent la Llei de règim local, això ja es va debatre a l'anterior legislatura. Tant de bo el Grup Popular en aquell moment hagués acceptat algunes de les propostes de l'oposició i hagués estat molt millor la llei, amb molta millor finançació per als ajuntaments, però no es tracta d'aquest tema, avui parlàvem d'una cosa. El nostre grup proposava que el Govern fes un pla de participació, o proposa que faci un pla de participació, perquè el propi Govern, amb la seva acció de govern i amb els seus serveis que dóna directament al ciutadà, que en té, iniciï un procés de facilitació al ciutadà entrada als temes públics, d'entrada a la seva presa de decisions, d'entrada a millorar els serveis que el ciutadà mateix rep de la pròpia administració.

Per açò, i en aquest sentit no podem acceptar l'esmena que se'ns ha fet, no perquè no ens sembli bé que els ajuntaments tinguin processos de participació, no perquè ens sembli malament que els ajuntaments tinguin finançació extraordinària per iniciar aquests processos de participació, ni tan sols perquè ens sembli malament parlar aquí dels ajuntaments, que en aquest diputat trobaran sempre un interlocutor encantat de parlar dels temes municipals, perquè me consta que molts dels que som aquí hi tenim una trajectòria en els ajuntaments i per tant crec que serà interessant seguir parlant dels ajuntaments i de la seva finançació sobretot, que és la seva part més feble, però en aquesta ocasió parlam d'un pla de participació del Govern i per tant el que hem de fer és esperar que el Govern ens presenti aquest pla i ens proposi coses.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies. Sí, Sra. Feliu?

LA SRA. FELIU I ÁLVAREZ DE SOTOMAYOR:

Sí, Sra. Presidenta, demanaríem votació separada dels punts 1 i 2.

LA SRA. PRESIDENTA:

Votació separada dels punts 1 i 2. El proponent està d'acord amb la votació separada?

EL SR. RIBALAIGA I BRIONES:

Sí.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sí. Doncs, punt 1 i punt 2, dues votacions. Passarem a la votació i intentarem que funcionin.

Sí, Sr. Flaquer?

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

No, només voldria en una qüestió, si vostè tan amable cada pic que comença a comptar els segons, de dir poden començar a votar, crec que a tots els diputats ens facilitaria la votació.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Ho repetiré dues vegades, doncs, si li sembla bé. Passam a la votació.

Passarem a votar a mà alçada i ..., ha estat correcte aquesta vegada? Ha sortit bé? És que des de la presidència no es veu el pannel.

Unanimitat.

Passam a votar el punt 2.

36 a favor; 27 abstencions.

III.3) Proposició no de llei RGE núm. 1775/07, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a supressió de barreres arquitectòniques en els edificis i instal·lacions públiques.

I passam a la següent proposició no de llei, presentada pel Grup Socialista, sobre barreres arquitectòniques a instal·lacions públiques.

Té la paraula la seva portaveu.

LA SRA. TORRES I MARÍ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, la base jurídica de la nostra proposició la constitueix la Llei 3/1993, per a la millora de l'accessibilitat i la supressió de les barreres arquitectòniques, on es fa referència a l'obligació dels poders públics d'assegurar a tots els ciutadans d'accessibilitat i la utilització dels espais i edificis públics, garantint així l'efectivitat del procés d'integració social de les persones amb disminucions i de totes aquelles amb mobilitat reduïda.

Aquesta llei ve desenvolupada pel Decret 20/2003, de 28 de febrer, que constitueix el Reglament de supressió de barreres arquitectòniques, on es deixa ben clar ja a l'article 1 que aquesta reglamentació ens beneficia a tots; no és una norma destinada a una minoria, ja que amplia el concepte d'afectats a tots els ciutadans, patim o no de mobilitat reduïda, perquè tothom, ja sigui per limitacions físiques que implica l'envelliment, ja sigui per dur un cotxet de nen petit, ens podem trobar en situacions de reducció en la mobilitat.

La prioritització d'actuacions públiques en aquest sentit també es conté a la Llei 3/2003, de 26 de març, de règim jurídic de l'Administració de la comunitat autònoma d'aquestes illes, ja que els articles 34 i següents fixen els drets dels ciutadans en la seva relació amb l'administració, establint que aquesta ha d'assegurar mitjançant mesures adequades l'efectivitat d'aquests drets. Així, entre d'altres, l'Administració ha d'oferir-los l'accés igualitari als serveis públics, facilitar-los un tractament adequat a les seves condicions socials i culturals, vetllar per la millora contínua dels serveis i de les prestacions públiques, i en l'organització dels serveis públics s'han de tenir en compte especialment les necessitats de les persones pertanyents a col·lectius socialment més desprotegits.

Tota aquesta normativa, que conté els principis bàsics d'igualtat i integració, només ha estat per al Partit Popular tinta damunt paper. El dia 21 de maig del 2008 finalitza el termini per adaptar, segons disposen la Llei 3/1993 i el seu reglament, els mitjans de transport, els espais lliures d'ús públics -carrers, parcs, jardins, places i espais públics-, els edificis d'accés públic de titularitat pública, els edificis d'accés públic de titularitat privada i els mitjans de transport públics de passatgers, i hem de dir que durant els quatre darrers anys no s'ha fet l'esforç perquè es pugui complir aquesta data ni de prop, com molt bé s'ha fet notar per les associacions de discapacitats.

Com és notori en els darrers quatre anys el Partit Popular va promoure la implantació d'asfalt i de formigó sense ordre ni concert, sense mesura i sense escoltar el clam de la societat balear que demanava la prioritització de l'adopció de mesures bàsiques efectives per a la millora del benestar social. Així a Eivissa s'ha donat la situació que s'han dut a terme, per unes quantitats escandaloses, unes obres viàries mastodòntiques, no consentides i, a més, mal fetes; però al mateix temps, per exemple, no hi ha hagut duros per corregir ràpidament i eficient situacions com les que està vivint un al·lot discapacitat del col·legi públic de Cas Serres que, durant massa temps i encara ara, depèn d'un bidell que és qui el puja i el baixa per poder acudir a la seva aula.

En concret durant els darrers quatre anys només s'ha realitzat un concurs de subvencions per a l'eliminació de barreres arquitectòniques en edificis oberts al públic i al seu entorn, propietat dels ajuntaments, publicat al butlletí oficial 42, de 20 de març del 2007, dos mesets abans de les eleccions, amb un import de 275.000 euros, la qual cosa resulta ridícula en relació a les necessitats, tenint en compte que l'import total de les obres presentades pels ajuntaments puja a 2.900.000 euros. I quant a exemple d'inversió milionària en infraestructura sense tenir en compte els discapacitats, en tenim un de ben gros a Mallorca amb el metro de Palma a la Universitat. Per més fer, la seu de la Conselleria d'Obres Públiques al carrer Jeroni Pou, que ha sofert una costosa i luxosa remodelació en aquests anys passats, tampoc no s'ha adaptat als discapacitats, amb l'incompliment de manera flagrant i gravíssima els preceptes que la mateixa conselleria ha dictant, servint de pèssim exemple les altres institucions.

En definitiva, han estat quatre anys perduts i amb exemples públics contraris a l'esperit i la lletra del contingut de la llei. Per tant ara cal fer un esforç suplementari per intentar millorar de forma substancial aquesta situació. Les principals línies d'actuació s'hauran de fer, primer, aportant més quanties a les partides pressupostàries corresponents i gestionant-les amb eficàcia. Dos, adaptant les infraestructures, totes, als discapacitats. Adoptant gestos decidits, com el del president Antich de no inaugurar cap edifici o instal·lació que no estigui adaptat. Practicar a tots els indrets de l'administració la sensibilitat ara compartida pels partits que conformen l'acord de govern per tal d'afrontar aquesta qüestió amb empenta. I gestionar la possibilitat d'establir convenis amb entitats de discapacitats i el Govern central a fi d'aconseguir fons suficients per a una millora substancial del problema, fonamentalment en els espais públics, carrers i places de les nostres ciutats i pobles.

En definitiva, el Grup Socialista insta el Govern a superar aquest quadrienni negre en matèria d'eliminació de barreres arquitectòniques amb una actuació decidida, sostinguda i correctament gestionada.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies. Té la paraula...

(Aldarull a la sala)

...el representant del Grup Parlamentari Mixt, Sr. Mayans.

EL SR. MAYANS I SERRA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Li avanço que d'acord amb els components del Grup Parlamentari Mixt ens dividirem el temps d'intervenció en dos portaveus.

Passant ja a la proposició no de llei és evident que qüestions com la que avui s'està debatent ja no passen desapercebudes a ningú, i totes les institucions evidentment ens hem d'implicar. La carta magna, la Constitució, estableix a un dels seus articles la mateixa qualitat de gaudiment i la mateixa accessibilitat per

a totes les persones dels espais públics, dels edificis, dels locals de pública concurrència, independentment de quin sigui l'estat físic i el nivell de mobilitat i d'autonomia de la persona.

Moltes vegades, moltes vegades, petits detalls físics fan que les persones amb mobilitat reduïda no puguin aprofitar al cent per cent les instal·lacions esmentades, fet que comporta desigualtat i que els recorda insistentment la seva situació, i això és evident que a dia d'avui no es pot ni s'ha de permetre. L'Estatut igualment també recorda i propugna la igualtat entre tots els ciutadans de les Illes i també sense fer cap distinció de cap casta, com toca, evidentment. A l'Estatut antic, del 83, estava a l'article 9; a l'Estatut aprovat el 2007 ho recorda a l'article 13 dins el títol II.

Lleis i normativa a part, el que avui en dia és una necessitat vital és el disseny dels espais públics, dels edificis, dels locals i del transport públic d'una manera adequada i òptima, no només per a les persones sense cap reducció de la seva mobilitat i sense cap discapacitat, perquè aquestes ho puguin utilitzar i gaudir, sinó sobretot, sobretot i principalment, per a la gent que sí que pateix alguna minusvàlua o té reduïda la seva mobilitat o la seva autonomia.

La Llei 3/93 esmentada a la proposició i el Decret 20/2003, que aprova aquest reglament de supressió de barreres arquitectòniques, tenen com a finalitat aconseguir tot el que abans he citat. També cal citar -que no s'ha anomenat- el codi tècnic de l'edificació aprovat el 17 de març del 2006 mitjançant el Reial Decret 314, on a l'article 2 també es fa referència expressa a la supressió de les barreres arquitectòniques dins les obres de rehabilitació. És evident, idò, que els edificis i les obres de nova planta ja han de complir implícitament i obligatòriament els reglaments i les lleis per assegurar l'accessibilitat a persones amb mobilitat reduïda. Si som estrictes en la interpretació de la llei que cita la proposició i llegim detingudament la disposició transitòria primera, el període que s'establiria era com a màxim de 15 anys o, millor dit, no superior a 15 anys. Per tant a dia d'avui, pràcticament a dia d'avui, tots els edificis públics, tots els carrers, els parcs, les places, el transport públic..., haurien d'estar pràcticament adaptats. El termini s'acaba el maig del 2008, com s'ha apuntat i el temps evidentment passa molt, molt aviat quan parlem d'obres.

Crec honestament que en aquest tema hem de ser pràctics, saber què volem de manera clara i posar les eines per aconseguir fer-ho realitat. Volem el que dictaminava la llei perquè s'aconsegueixi el bé de tots i sobretot dels que més ho necessiten. Per tant s'hauria d'establir algun tipus de pròrroga -és un apunt que faig- per tal d'allargar el període que marca aquesta llei a fi que els llocs o les instal·lacions no adaptats no estiguin en perill d'incórrer en cap incompliment que pugui derivar en sanció, perquè també la mateixa llei estableix unes sancions en funció del grau d'incompliment, i pugui fer amb aquesta pròrroga que es podrien establir les obres pertinents d'aquí a maig de l'any que ve i, si es sobrepassen, que no estiguin, evidentment, en perill de sanció.

En segon lloc s'hauria de fer un esforç especial de promoció i propaganda de la normativa en vigor i de les ajudes actuals

perquè tots i totes les institucions s'acabessin adaptat durant aquest període de pròrroga que s'estableixi.

L'import, un tercer punt, de les ajudes en vigor no es podria augmentar, evidentment; en aquest cas afavoriríem qui ha deixat de fer els deures i els fa el darrer dia, però sí que es podria augmentar la partida pressupostària destinada a tal fi perquè cap espai i edifici públic ni cap institució no quedés fora per manca de pressupost.

Aquí juga un paper important un òrgan que també cita la llei que es constitueix: és el consell assessor per a la millora d'accessibilitat i de la supressió de barreres arquitectòniques. Aquest òrgan tendria la missió de fer, ara més que mai, de corretja de transmissió entre l'administració i la població per transmetre un ultimàtum -és una exageració- perquè d'una vegada per totes s'adaptassin tots els edificis que no hi estan. També evidentment hauria d'assessorar, que és la seva feina, i col·laborar amb la conselleria per dissenyar campanyes i programes definitius per complir aquesta llei.

Per tant jo, com a representant de l'Agrupació Independent Popular de Formentera, donaré suport a la proposició no de llei. Crec que el fi que es persegueix -vull pensar que ho és- és noble i, sobretot, molt, molt necessari. Però potser s'hauria de completar amb alguna mesura legal de pròrroga del període marcat, com ja he esmentat abans, perquè la llei deixàs un poc..., amb aquesta proposició deixàssim un poc tots els caps ben fermats i no estar en perill, com he dit abans, d'estar en precari, i potser també estar en precari en un futur pròxim si no s'acaben les obres el maig. També seria necessari finalment -i amb això acab- establir alguna partida urgent i important per animar de manera definitiva a adaptar allò que encara no hi està via complement del Decret 90/2005, que establia les ajudes, o via també demanda al Govern central perquè completi el decret autonòmic, tal com s'establiria al Reial Decret 801/2005.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Mayans. Sra. Suárez, té la paraula.

LA SRA. SUÁREZ I FERREIRO:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyors i senyores diputats i diputades. Sra. Torres, la proposició no de llei que acaba de presentar en nom del Grup Parlamentari Socialista és d'aquestes que inevitablement conviden a la votació afirmativa, i dic això perquè el que fa és instar el Govern al compliment de la llei, i el Govern no té altra opció, realment, que complir-la. Efectivament la Llei 3/93, de 4 de maig, per a la millora de l'accessibilitat i de la supressió de barreres arquitectòniques, a la seva disposició transitòria primera és ben clara: amb paraules planes el maig del 2008 carrers, parcs, jardins, places, espais públics, edificis d'accés al públic de titularitat privada o pública i mitjans de transport públic de passatgers han d'estar adaptats a la normativa amb la supressió de les barreres arquitectòniques. Per la seva banda el reglament de supressió de barreres arquitectòniques recollit al Decret 20/2003, de 28 de febrer, concreta com s'han de produir les adequacions en els diferents àmbits d'actuació.

La pregunta que ens feim és per què un grup parlamentari ha d'instar el Govern, al qual dóna suport, a fer complir la llei. La resposta és ben senzilla: és perquè fins ara els responsables polítics no ho feien, i això és greu i pensam que mereix una reflexió col·lectiva perquè nosaltres consideram que les institucions públiques han de tenir un paper exemplificatiu pel que fa al respecte de la llei. Difícilment podrem demanar comptes a la ciutadania per l'incompliment dels seus deures si el Govern no dóna exemple.

Comentarem només un parell de casos que posen de rellevància les actuacions desencertades i allunyades de l'esperit de la llei que es van produir durant la passada legislatura; una la va esmentar vostè i aprofundiré un poquet més en ella. Em refereixo a les promeses de solució -estàvem parlant de l'estiu del 2006- que per part de la Conselleria d'Educació es va fer sobre els problemes d'accessibilitat a les escoles de Cas Serres, a Vila, i Guillem de Montgrí, a Sant Antoni; ara mateix, ja amb el canvi de govern, s'han posat en marxa les obres a Cas Serres i ja està enllestit el projecte del Guillem de Montgrí, però hem hagut d'esperar a ara. La necessitat de suprimir les barreres arquitectòniques als centres educatius d'Eivissa, i suposam que als de les altres illes també, és un clamor; mirin si és important aquesta demanda que els directors de primària, amb els quals ens van reunir fa uns dies, col·locaven aquesta prioritat com la segona després de la necessitat de construcció de nous centres educatius. És el nostre suggeriment que a l'hora de programar actuacions per part del Govern els centres educatius siguin objectius prioritaris.

Com a segon exemple d'aquestes polítiques desencertades vostè ja ha citat la remodelació de la Conselleria d'Obres Públiques, i nosaltres hauríem d'afegir també -i vostè ho ha esmentat també- l'escassíssima partida pressupostària que es va dedicar a l'eliminació de barreres arquitectòniques en edificis oberts al públic i al seu entorn. En conseqüència demanam al nou govern una política sensibilitzada respecte d'aquest tema, que passa per la destinació als pressuposts del 2008 i de manera sostinguda al llarg de la legislatura de recursos econòmics suficients que permetin fer realitat allò establert a la norma.

Com diu la llei, la supressió de les barreres arquitectòniques serà una passa fonamental en el procés de la total integració social de les persones afectades de disminucions, així com les que pateixen mobilitat reduïda. Però és que, a més, el decret -i vostè ho ha esmentat i coincidim en això- amplia el concepte d'afectats a tots els ciutadans. Per tant, a més d'una obligació legal, jo crec que és una mena de deure o deute social.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Suárez. Pel Grup Parlamentari d'Unió Mallorca té la paraula el Sr. Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, és evident que si la igualtat és un valor essencial del nostre sistema, aconseguir l'accessibilitat i la utilització per tothom

dels espais públics està íntimament relacionat amb fer efectiu aquest valor essencial, i és evident que l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, recentment aprovat, estableix com un dels mandats dels drets i deures dels ciutadans aconseguir l'accessibilitat de les instal·lacions, dels edificis i dels serveis públics.

Estam davant una competència exclusiva, ja que, com tots sabem, l'urbanisme i l'habitatge és competència exclusiva de les Illes Balears. En aquesta qüestió sobretot l'objectiu de l'aprovació i el vot afirmatiu d'Unió Mallorca és perquè pensam que s'ha de fer especial èmfasi i s'ha d'accentuar l'actuació administrativa en els edificis existents. Aquí tothom està d'acord amb la qüestió de principis, és un problema de partides pressupostàries, d'esforç econòmic que facin les administracions. Per això nosaltres donarem suport a aquesta proposta i esperam que els pròxim pressuposts de la comunitat autònoma implementin una línia d'ajudes efectiva, prou ampla, perquè no només les instal·lacions dependents o propietat directament del Govern balear es vegin beneficiades d'aquestes operacions d'eliminació de barreres arquitectòniques, sinó que altres administracions amb carestia de recursos, com són els ajuntaments, com és l'administració municipal, que aquí s'ha dit que està mancada de finançament, ha de menester el suport per fer efectiu el manament d'aquest decret 20/2003.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Melià. Pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM té la paraula el Sr. Llauger.

EL SR. LLAUGER I ROSSELLÓ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, algú va dir una vegada que no hi hauria res de més revolucionari, que no hi ha objectiu més revolucionari que el compliment estricte de la llei. Efectivament tenim un ordenament legal i un ordenament social que està ple de bones lleis que no es corresponen amb bones realitats, i aquest és un exemple: una llei modèlica, una llei bona, però que no té una traducció encertada, una traducció correcta amb la realitat.

Quinze anys perquè allò que determina una llei d'accessibilitat i de supressió de barreres arquitectòniques es dugui a la pràctica són molts d'anys. Per tant és encara més preocupant que no hagin estat suficients i que ens trobem que falten mesos perquè es compleixi aquest termini de quinze anys i encara ens trobem amb barreres arquitectòniques, amb dificultats per a la gent que té mobilitat reduïda o que va, per exemple, amb una cadira de rodes per circular amb normalitat pel carrer.

Però pitjor encara és no només que aquests quinze anys no s'hagin aprofitat per acabar amb les barreres arquitectòniques, sinó que hi hagi obres noves, com ja s'ha dit en aquesta tribuna, que s'hagi fet obra nova o remodelacions noves, que s'hagin fet i no s'hagi respectat l'objectiu d'afavorir l'accessibilitat a totes les persones i de suprimir qualsevol tipus de barreres arquitectòniques. S'han citat els casos d'alguns edificis administratius, d'escoles. Jo voldria recordar un altre exemple

que també s'ha citat, que és el del metro de Palma, d'actualitat. Si no record malament, alguns mesos abans de les eleccions hi va haver una mobilització de gent amb mobilitat reduïda en el metro de Palma per protestar perquè aquest nou mitjà de transport no reunia les condicions perquè la gent que simplement va en una cadira de rodes pogués accedir amb normalitat als vagons. Encara que vist el que hem vist darrerament, aquesta no és l'única deficiència que té aquest metro, que com dic, està d'actualitat.

El més important en qualsevol cas és que parlem de persones amb problemes d'accessibilitat, problemes de mobilitat i mereixen la nostra atenció. Record que durant la campanya tots parlàvem que havíem de posar les persones primer i tots fèiem aquesta reflexió que de vegades els polítics parlem de preocupacions i de coses que no em corresponen exactament amb les preocupacions de les persones. Doncs bé, aquesta és una ocasió de posar la política al servei d'aquelles coses que són prioritats per a les persones, de posar la prioritat política allà on hi ha la prioritat social i de posar en el centre de l'actuació política problemes concrets de persones concretes que bé s'ho mereixen. Per tant, sigui molt ben vinguda aquesta proposta, aquesta iniciativa parlamentària, instant el Govern a fer actuacions decidides per adaptar els edificis públics i molts altres edificis que també serà necessari en allò que exigeix la Llei 3/99.

Per part del BLOC, per tant, el vot afirmatiu i un seguit de *desideratum* que seria que em facin recursos, em faci amb rapidesa i diàleg amb aquelles entitats que representen les persones que tenen problemes de mobilitat.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies Sr. Llauger. Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Serra.

EL SR. SERRA I TORRES:

Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. En primer lloc saludar la diputada del Partit Socialista, tenc el gust de conèixer-la des de fa molts d'anys, precisament perquè hem compartit altres èpoques, fins i tot a l'institut i fa per tant, que la predisposició no en aquest sentit, sinó al contingut de la moció que es presenta sigui en un sentit positiu, ja sigui sobretot per un contingut que crec que ens uneix a tots. Efectivament, tots els que ens vàrem presentar a les eleccions vàrem incloure en els nostres programes electorals mesures que consideràvem que havien de ser molt efectives en l'àmbit de la discapacitat. Sobretot per tenir una consciència clara que aquelles persones que tenen unes dificultats per arribar a aquesta igualtat d'oportunitats per accedir a tots els espais, han de tenir les mateixes possibilitats per accedir a allò que qualsevol de nosaltres podem fer. També cal dir que sempre pensam en aquelles persones que tenen una discapacitat reconeguda i no pensam en aquells que tenen una mobilitat reduïda, aquelles persones majors, fins i tot qualsevol de nosaltres està exposat a patir una dificultat física, ja sigui temporal o definitiva.

Però permeti'm, Sra. Diputada, que li faci diferents observacions, les quals també són errades que consider importants. La primera d'elles, vostè a la seva proposició no de llei fa referència a una llei que no existeix, vostè parla de la Llei 3/2003, em tem que es vol referir a la 3/1993. Per tant, li demanaria que aquesta primera errada que no deixa de ser un exemple d'altres errades que ha presentat a la seva exposició i crec que són rellevants i importants, sobretot perquè aquesta cambra i la repercussió que té a l'efectivitat i les qüestions que ha de portar a terme el Govern sigui efectivament real i positiva. La següent errada, permeti'm, Sra. Diputada, que li digui, és que vostè parla de què el Partit Popular no ha estat en absolut sensible a l'activitat de les persones amb discapacitat en cap moment i que no ha portat a terme..., no ha fet els deures que corresponen a aquesta acció la passada legislatura. Li he de dir dues qüestions importants. Primer s'equivoca perquè vostè només inclou aquelles que fan referència a actuacions en relació a municipis, com vostè bé sap, crec que ho ha obviat, no sé si tendenciosament, la línia de subvenció que vostè comenta anava adreçada als municipis. Vostè crec que aquí està parlant d'allò que fa referència a allò que porta el Govern, fins i tot a les instal·lacions que obre el Govern. Per tant, ha obviat, crec que voluntàriament fins i tot diria que tendenciosament, que el Govern de les Illes Balears ha executat 34 noves escoles, les quals el Sr. Fiol molt bé sap que les va adaptar corresponentment i li va suposar un esforç pressupostari prou important perquè això és portés a terme.

També ha obviat de manera destacada que el Govern de les Illes Balears, la Sra. Castillo, va portar a terme tres instal·lacions hospitalàries de referència i fins a vint intervencions a centres d'Atenció Primària que també estaven adaptades i que varen suposar una intervenció pressupostària molt destacada i vostè, ja dic, voluntàriament o tendenciosament obvia absolutament. Podríem seguir amb un conjunt d'infraestructures i entenc que vostè ha de destacar aquelles que a vostè li interessin per una qüestió partidista, per una qüestió localista i de falta de mires cap una voluntat de consens, que en teoria vol buscar vostè en aquesta intervenció. Miri, jo li puc assegurar que el Partit Popular quan debatíem què havíem de fer en aquesta proposició no de llei, la nostra posició a priori sense cap dubte és positiva. Però li he de dir també que no ens ho posa fàcil perquè primer de tot, la seva proposició no va en aquest sentit. Vostè em parla de moltes qüestions que no estan relacionades amb això i vostè sap que és de manera tendenciosa, li ho accept fins i tot per ser d'una formació política diferent, però sense cap dubte obvia també entre altres qüestions la voluntat del Partit Popular de fer feina en aquest sentit.

M'agradaria percebre aquesta voluntat de fer feina en aquest sentit en diverses qüestions. No sé si ha tengut oportunitat de llegir literalment la seva proposició no de llei diu: "el Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a fer actuacions preferents al llarg del proper exercici". Vostè abans parlava de terminis, la pròpia legislació que s'ha equivocat perquè no havia recollit aquest aspecte del 2003 i em referia a l'any 1993. Dóna la casualitat que parlava de terminis i vostè no ha parlat de terminis. Vostè parlava de pressupost, el Partit Popular que és tan dolent en totes aquelles actuacions que va portar a terme al llarg de la passada legislatura, no va tenir en compte el pressupost. Però vostè a la

seva intervenció tampoc m'ha parlat, curiosament, de pressupost. Tampoc curiosament no m'ha parlat de quina avaluació ha fet de la realitat que l'hagi portat a aquesta conclusió que exposa d'aquesta manera tan vehement. M'agradaria per tant, que també concretés els aspectes que farien necessària aquesta intervenció, ja dic, incloent..., li deman per favor que no obviem la realitat, totes aquelles intervencions en obra nova que crec que ha fet el Partit Popular i que la població reconeix sense cap dubte aquest important esforç del passat govern en totes les seves intervencions.

M'ha parlat també del metro i aquí m'atur. Vostè ha parlat del metro i ha parlat de la no adaptació del metro. La convit que un dia anem al metro i vegem les vies d'adaptació i la convit també que vagi al metro de Madrid, de Barcelona, de Bilbao i avalui quines vies d'adaptació estan fent. Jo mateix i la Sra. Consellera d'Obres Públiques varem tenir oportunitat de fer aquella reunió amb les entitats del món de la discapacitat, curiosament just abans de les eleccions, mai abans de les eleccions, com vostès saben, hi ha protestes en cap sentit que puguin tenir una tendència o una altra. És curiós que fos abans de les eleccions, però fins i tot en el període de les eleccions varem estar al costat de les entitats per avaluar aquella situació i varem oferir oportunitats.

Li deman per favor que llegeixi els retalls de premsa del dia després d'aquella reunió amb les entitats de discapacitats i veurà vostè que totes aquelles queixes, curiosament abans de les eleccions, també varen rebre respostes concretes el dia després de la reunió, amb una extraordinària com ha estat la d'Obres Públiques, que ha recollit a tot el seu feix d'intervencions a la nostra comunitat autònoma, ha recollit un munt d'intervencions totalment adaptades, amb totes les seves característiques. Reculli també a la seva avaluació de pressupost aquesta qüestió. Sumi per tant, el que s'ha gastat el Govern de les Illes Balears i allò que ha invertit el Govern de les Illes Balears en el benestar de les persones amb discapacitat. També totes aquelles noves intervencions que ha fet. Li don una dada, li puc donar la d'Obres Públiques, la de Salut, la d'Educació, 160 milions d'euros en intervencions en l'àmbit d'educació. Fins a 34 noves instal·lacions, 60 milions d'euros en temps del pacte. Podríem anomenar qualsevol de les altres qüestions.

Per finalitzar li faria varies esmenes *in voce* que crec que són realment importants. La primera de totes és, si vostès volen apostar efectivament per l'accessibilitat, ho facin, ens tindrà al seu costat si nosaltres estam d'acord, però elevi aquest escrit que vostè ha entrat a categoria de pla. Segona qüestió que crec realment destacable, si vostè vol realment apostar i el seu partit polític i el Govern que vostès comparteixen amb moltes altres formacions polítiques, si volen apostar per l'accessibilitat, no només l'elevi a pla, allà on haurà de destacar quina quantitat volem destinar a aquesta qüestió i també avaluar la realitat per quantificar-ho i per poder saber a què ens atenem quan votam a favor d'aquesta proposició no de llei, sinó també li demanaria per favor que tengués en compte la necessitat de tenir una comissió assessora, com es recull a la legislació del 93, específica per a aquesta qüestió, que inclogui les entitats de discapacitats i també inclogui l'oposició. Volem participar al seu costat per arreglar totes aquelles coses que no hi estiguin, pensam que és el nostre deure, pensam que és la nostra funció.

Si mira la cara de qualsevol dels diputats del Partit Popular veurà que efectivament, així ho confirmen, però doni'ns l'oportunitat, sigui valenta i digui que vol fer aquesta aposta en els dos sentits. Primer, elevar a categoria de pla aquesta proposta, quantificar les accions que són necessàries, establir-les conjuntament amb l'oposició i per suposat també amb totes les entitats de les persones amb discapacitat.

I darrera qüestió abans d'acabar. Mirin, no em permetré donar-li un consell, no som ningú, entre altres coses perquè som nou a la casa, però crec que sí puc parlar-li d'experiència en relació a l'àmbit de la discapacitat. Si alguna cosa positiva hi ha, no mesclém ous amb caragols. Si realment estima les entitats de discapacitats, jo mateix m'hi consider, li deman que parli amb les entitats de discapacitats i que parli de les seves necessitats. Si realment les vol (...), com de fet ho volem tots, li deman que parli d'allò que hem de fer. Si una diferència hi ha entre el Partit Popular i vostè mateix en la seva exposició en aquest moment és que vostè ens acusa de "fer", millor o pitjor, però vostès desgraciadament l'evidència d'avui fa que els haguem d'acusar de "no fer". Nosaltres hem fet metro, hem fet hospitals, hem fet escoles i vostès poden parlar de deficiències possibles en aquestes instal·lacions perquè les hem fet i hem apostat perquè estiguin presents. Desgraciadament de vostès avui només podem dir que han tancat el metro, han tancat la possibilitat de tenir un hospital i moltes altres qüestions que esper que les serveixin de reflexió per no fer-ho en el futur.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el grup proponent per un temps de 5 minuts.

LA SRA. TORRES I MARÍ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, en primer lloc vull agrair el suport que generalment s'ha rebut dels representants de tots els grups que han intervengut en aquest plenari. Evidentment estic d'acord, com no pot ser d'altra manera, amb allò que ha comentat la Sra. Suárez, en el sentit de què això és un deure social, és la nostra responsabilitat i tenim un compromís social importantíssim amb tots aquests col·lectius de persones que per una raó o altra tenen la seva mobilitat limitada.

En relació a la intervenció del meu estimat company d'institut de fa molts d'anys, he de dir que nosaltres hem d'actuar amb responsabilitat i fer referència a l'herència que ens ha deixat el Partit Popular. A la seva herència hem trobat més passiu que actiu...

(Remor de veus)

...i no es tracta de fer per fer i després trobar unes infraestructures que tenen aigua per totes les bandes.

(Petit aldarull i remor de veus)

Una societat avançada...

(*Continua la remor de veus*)

Si em permeten. Una societat avançada no és la que té ni els edificis més alts, ni les carreteres més amples, no, aquesta no és la societat més avançada. La societat més avançada és la que assoleix unes cotes de benestar social, de serveis socials per a tots els col·lectius i especialment per als més necessitats. Tant li costa admetre al Partit Popular que aquests quatre anys no han dedicat els duros a allò que tenia més prioritats i ara els costa dir molt bé, han fet coses, han emprat els sous en un seguit de coses que nosaltres li vàrem donar la seva prioritats. Molt bé, fem les coses junts, arribem a un acord i tirem endavant en aquest tema. Jo pregunt, costa tant?

Vull recordar una cosa en relació als comentaris que ha fet el diputat del Partit Popular. Vull recordar que les obres de remodelació que s'han fet s'han duit a terme aquests quatre anys que ell ha fet referència, vull recordar-los que són projectes del primer pacte de Govern...

(*Petit aldarull i remor de veus*)

...de quan era Director General d'Arquitectura i Habitatge el Sr. Jaume Carbonero, actual conseller...

(*Continua la remor de veus*)

Sí, sí.

Després, en relació a les noves instal·lacions adaptades, vull recordar que són obligades per llei, només faltaria que es fessin noves instal·lacions i no estiguessin adaptades. Només faltaria!

No hem fet referència al termini perquè com he exposat a la meua primera intervenció, donada la falta d'interès, fets i econòmics, del Partit Popular per donar compliment a la legislació que hem fet referència, evidentment jo he explicat que el 21 de maig del 2008 és impossible. Seria una irresponsabilitat per la nostra part dir que seríem capaços. Però això ve de l'herència que ens han deixat vostès.

I per últim i per a la seva tranquil·litat. Jo també em vaig donar compte d'aquest error material que apareixia a la proposició no de llei. Però per això, he exposat clarament que la llei és la que és, de l'any 93, ho record perfectament, m'ho he llegit igual que vostè, que el seu reglament és el que és. Simplement a l'hora de transcriure hi ha hagut aquest error material. A més, n'hi ha un altre, enlloc de dir "barreres" posa "barems". Crec que a efectes d'aplicació d'aquesta proposició no de llei no hi ha cap problema.

LA SRA. PRESIDENTA:

Aquesta presidència...

EL SR. SERRA I TORRES:

Sra. Presidenta, m'agradaria especificar que la portaveu del Grup Socialista no ha dit si acceptava les dues esmenes que hem presentat. Li record quines són, la primera d'elles perquè pugui demostrar aquesta voluntat de consens i de fer feina conjuntament, elevar a categoria de pla aquesta proposició no

de llei. I segona esmena *in voce*, la participació de l'àmbit de la discapacitat i de l'oposició a una comissió específica per fer el seguiment d'aquestes qüestions.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Serra, pel seu suport a aquesta presidència. Jo volia dir que entenia de la resposta que no s'acceptaven les esmenes *in voce*, era el que havíem entès. No obstant, si vol que sigui la portaveu del grup la qui li doni la resposta, li podem demanar que la concreti.

LA SRA. TORRES I MARÍ:

Sra. Presidenta, no s'accepten.

LA SRA. PRESIDENTA:

Per tant, conclòs el debat, si els sembla bé a les senyores i senyors diputats, passam a la votació.

Votam.

Sí: 58. No: 1.

I no havent-hi més temes a tractar s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS